

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΧΑΝΙΑ 15 Μαρτίου 1954

ΕΤΟΣ Γ' ΤΕΥΧΟΣ 10ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. 20.000

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1000

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

Χαίρε, ὦ, χαίρε Λευτεριά!

25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

« Ἡ μεγαλωσύνη εἰς τὰ ἔθνη
δὲν μετριέται μὲ τὸ στρέμμα
μὲ τῆς καρδιάς τὸ πύρωμα
μετριέται καὶ μὲ τὸ αἷμα. »

(Παλαμάς)

Πράγματι. Κανένα ἄλλο ἔθνος κανέναν ἄλλον λαὸν εἴτε μεγάλον εἴτε μικρόν, εἴτε παλιὸς ἢ νεότερος ἔχει γὰ ἐπιβεβαιώσει τὴν ἀλήθειαν ταύτην τοῦ ἀνοπέρω τετραστίχου τοῦ Παλαμά, ὅσον ἢ μικρὰ ἀλλὰ « τῆ ἐκκλητῆ » πατρὶς ἡμῶν.

Ἀπὸ τοῦ Μίνωος μέχρι τοῦ Κορνάρου καὶ ἀπὸ τοῦ Σωφοῦ μέχρι τοῦ Παλαμά, ἀπὸ τοῦ Θεμιστοκλέους μέχρι τοῦ Γαβριήλ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἡ Ἑλλάς ἐνιαία, ὑπέροχη, πανένδοξη προβάλλει « ἔσασιν » εἰς τὸ πάνθεον τῶν μεγάλων Ἐθνῶν ὡς αὐτόχρομα ἔξαιρετικὸν πρότυπον Ἐθνους καὶ λαοῦ ἀγωνιζόμενου, μοχθοῦντος καὶ ἀναλίσκοντος ἑαυτὸ εἰς τὴν διασπορίαν τῶν εὐγενεστέρων ἰδεωδῶν τοῦ ἀνθρώπου. Προβάλλει πάντοτε ἡ Ἑλλάς, ὁ τόπος αὐτῆς, ποῦ κατὰ τὸν ψάλτη τῆς Ἐλευθερίας « δόξῃ ἔχ' ἡ πέτρα τῆς καὶ τὸ ξερὸ χοστάρη », ὡς τὸ τέλει πρότυπο, ὡς τὸ υψηλότερον σύμβολο, ποῦ εἰκονίζει τὴν ἀκατάμαστη πάλιν τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν κατ' ἐσχισίαν καὶ τὸν θοῖσμβο τῶν ἱερωτέρων ἀξιών, τῶν ὑψηλοτέρων ἰδανικῶν, ποῦ κοσμοῦν τὸν πραγματικὸν ἄνθρωπον. Διὰ τὴν νίκην αὐτὴν ὁ Ἕλληνας ἀπὸ τῆς καλαιγόνου ἀποτυχίας μὲν τοῦ σήμερον δὲν φεΐδεται κόπων καὶ θυσιῶν, δὲν ὀρωδεῖ πρὸ ἀνυπερβλήτων ἐμποδίων δὲν κάμπτεται, δὲν ἀποδειλιάει πρὸ τῆς ὑλικῆς δυνάμεως καὶ ὕλης, δὲν ὑποχωρεῖ πρὸ τῆς ἀσυγκοίτου ὑπεροχῆς τῶν ἑπείνων δὲν ἀποδυσπετεῖ πρὸς ἄνισον ἀγῶνα, ἀλλὰ παλαίει, πορμαχεῖ καὶ ἡ νικᾷ ἢ πίπτει. Τὸ πλῆθος, ὁ συρφετός, ἀλλὰ καὶ αἱ σιδηρόφρακτοι μᾶζαι δὲν τὸν τρομάζουν, δὲν τὸν λυγίζουν. Ἐχει μέσα του « τῆς καρδιάς τὸ πύρωμα καὶ τὸ αἷμα ». Ἐχει μέσα του γερὴν καρδιὰ καὶ ἰδέα. Συγκλονίζει καὶ δονεῖ τὸ εἶναι του ἡ ἰδέα τῆς Ἐλευθερίας, ἡ ἰδέα τῆς Τιμῆς καὶ τῆς Πίστεως. Γιαυτὰ γίνεται γίγας, « θούριος » καὶ μὲ ἀλαλαγμοὺς χαρᾶς προχωρεῖ ἀκάθεκτος πρὸς τὴν Νίκην καὶ τὴν Δόξαν.

Αὐτὸ εἶναι τὸ βαθύτερον νόημα τῆς 25ης Μαρτίου, τοῦ θρυλικοῦ Εἰκοσιένα. Οἱ πατέρες ἡμῶν, ὡς ἤρωες, ὡς μάρτυρες τῆς Πίστεως, ἠγωνίσθησαν ἐναντίον τοῦ τότε κατακτητοῦ διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῶν ἀναφαίρετων ἀγαθῶν, ἐθυσίασαν πάντα τὰ ἄλλα ἀγα

θὰ διὰ τὸ ἔν, τὸ θεῖον, τὸ ὑπέρολαμπρον, τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Πίστιν. Ὑπέστησαν ὀναορίθμητα δεινά, ἐχύθη ἄφθονον τὸ τίμιον αἷμα τῶν καὶ ἤρδευσε τὴν δοξασμένην γῆν, καὶ δὲν ὑπέκυψαν πρὸ τοῦ ὄγκου τῶν ἀντιπάλων, ἀλλὰ ἔχοντες τὸν « θυρεὸν τῆς Πίστεως » καὶ ἀνεξάντλητον καὶ ἀκαταγώνιστον « εὐψυχίαν », ἀτρόν ταχτοὶ, στερεοί, καρτερικοὶ μέχρι τέλους ἐνίκησαν τὸ ὄνειρον, ἡ « κρούφῃ τοῦ γένους ἑλπίς », ἔγινε ὄραμα, πραγματικότης τὸς διαρκεῖς καὶ ἀτρότους μόχθους αὐτῶν ἐν τέλει ἔστειραν ἡ Δόξα καὶ ἡ Νίκη. Τοιοῦτον εἶναι τὸ Εἰκοσιένα.

Εἶναι μία Ἐθνικὴ Κιβωτός, ἡ ὁποία περικλείει μέσα της πᾶν τὸ ὄραϊον καὶ εὐγενές, πᾶν σεμνὸν καὶ τίμιον, πᾶν μέγα καὶ ὑψηλόν. Εἰς αὐτὴν τὴν ἀείρουν πηγὴν, εἰς τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν κολυμβήθραν, πᾶς Ἕλληνας μικρὸς ἢ μέγας πρέπει νὰ σπεύδῃ ἵνα λαμβάνῃ « ζῶν ὕδωρ » τὸ ἀθάνατον νερό.

Ἄγαπητοί μου μαθηταὶ τῆς Μεγαλονήσου Κρήτης, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μεγάλης καὶ ἱστορικῆς ἐπετείου τοῦ Ἐθνους μας, τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου ἡμέρας τῆς 25 Μαρτίου, σὰς στέλλω τὸν θερμὸν χαιρετισμὸν καὶ τὴν εὐκρινῆ εὐχὴν μου ὅπως, πρὸ πάσης ἄλλης ἐπιτυχίας εἰς τὴν ζωὴν σας, νὰ ἐπιτύχετε τὴν καλλιέργειαν τῆς ψυχῆς σας, νὰ γίνετε ἄνθρωποι πνευματικοὶ—χριστιανοί, ἀνώτεροι, γαλουχημένοι καὶ ἐμποτισμένοι ἀπὸ τὰ ἰδανικά τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ μας, ἀπὸ τὰ ἰδεώδη ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὑποῖα οἱ πρόγονοι καὶ οἱ πατέρες μας ἐθυσίασθησαν. Τίποτε στὸν κόσμον δὲν ὑπάρχει ἀνώτερον τούτων. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πολιτισμένη ἀνθρωπότης αὐτὰ θὰ διαλάμπουν καὶ θὰ ἀποτελοῦν διὰ τοὺς λαοὺς καὶ τὰ άτομα τὸ « κάλλιστον θήραμα ». Σεῖς, γόνοι μιᾶς περικλεισθῆς ἱστορίας αἱ δέλτοι τῆς ὁποίας περικλείουν ἀΐδιον δόξαν ἀτόγονοι ἐνὸς περιλάμπρου πορελθόντος παλαιοῦ καὶ συγχρόνου, φανήτε ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν τοῦ Ἐθνους, φανήτε, ἐφ' ὅσον ἐπιμελεῖσθε τῶν μεγάλων προγόνων εἰς ἔργα μεγάλα καὶ θαυμαστά, καὶ στοιχεῖτε πάντοτε ἐπὶ τῶν ἰχνῶν καὶ τῶν βημάτων αὐτῶν.

Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Κρήτης
ΚΩΝ ΜΠΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΟΝΟΜΑΤΩΝ Α' ΚΛΙΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Α) ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΧΡΟΝΟ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΗΓΟΥΣΗΣ

1) Ὅσα τελειώνουν σὲ—ίτης—ύτης,—άτης, ἔχουν κατὰ κανόνα τὸ **ι, υ, α**, μακρό, ὅταν προέρχονται ἀπὸ ὀνόματα (πλὴν τοῦ Γαλάτης, Δαλμάτης). Τὸ ἔχουν δὲ βραχὺ ὅταν προέρχονται ἀπὸ ῥήματα—Ἔτσι θὰ τονίσωμε οἱ πολῖται (πέλις) οἱ ὀπλίται (ὀπλον) οἱ τεχνῖται (τέχνη) οἱ πρεσβῦται (πρέσβυς) οἱ ζευγῖται (ζεύγος), οἱ Σπαρτιάται (Σπάρτη) οἱ μεσῖται (μέσον) οἱ τραπέζιται (τράπεζα) οἱ ἱερολοχῖται (ἱερὸς λόχος) οἱ Ἀνατολίται (Ἀνατολή) οἱ Μανιάται (Μάνη) οἱ διαβάται (διαβαίνω) οἱ ἐργάται (ἐργάζομαι) οἱ λύται (λύω) οἱ θύται (θύω), οἱ κωπηλάται (κωπηλατῶ) οἱ ὄνειροκρίται (κρίνω) οἱ πελάται (πελάζω) κ.λ.π.

2). Ὅσα τελειώνουν σὲ—εἶα,—ἰα, τότε τὸ —εἶα—ἰα αὐτὸ γράφεται μὲ (εἶ) καὶ τότε μὲ (ι);

Μὲ—εἶα (εἶ) γράφονται α) τὰ παροξύτονα ὅσα γίνονται κατὰ κανόνα ἀπὸ ῥήματα σὲ (—εῦω) π.χ. ἡ βασιλεία (βασιλεύω) ἡ κολακεία (κολακεύω) ἡ θεραπεία (θεραπεύω) ἡ παιδεία (παιδεύω) ἡ πορεία (πορεύομαι) ἡ ἀλαζονεία (ἀλαζονεύομαι) ἐποπτεία (ἐποπτεύω) ἀγυρτεία (ἀγυρτεύω) κλπ.—β) ὅσα γίνονται ἀπὸ ἐπίθετα σὲ—εἰος—εἶα—εἰον π.χ. τέλειος, τελεία, τέλειον, ἀνδρείος—ἀνδρεία, ἀνδρεῖον, κ.τ.λ. γ) ὅσα γίνονται ἀπὸ ἐπίθετα τῆς γ' κλίσεως, σὲ—ύς—εἶα—ύ π.χ. εὐθύς—ἡ εὐθεία, τὸ εὐθὺ κ.τ.λ. δ). Ὅσα προπαροξύτονα γίνονται ἀπὸ σιγμόληκτα ἐπίθετα τῆς γ' κλίσεως ἢ ἐπίθετα τῆς δευτέρας κλίσεως καὶ ἄλλα ὀνόματα π.χ. ἡ ἀλήθεια (ἀληθής) ἢ ἐπιμέλεια (ἐπιμελής) ἢ εἰλικρίνεια (εἰλικρινής) ἢ εὐγένεια (εὐγενής) ἢ βοήθεια (βοηθός) ἢ ἐνέργεια, ἢ ἔνδεια (ἐνδεής) ἢ ἰερεία (ἱερεὺς) Ἀντιόχεια, Ὀδύσεια Λεδάχεια Μαντίνεια κ.λ.π. Καὶ μερικὰ ἄλλα γράφονται μὲ (εἶα) ὅπως παρειά λεία, χρεῖα μνεῖα..

Μὲ—ἰα (ι) γράφονται α) τὰ παροξύτονα ὅσα γίνονται, κυρίως ἀπὸ περισπώμενα ῥήματα καὶ μερικὰ ἐπίθετα ἢ οὐσιαστικὰ τῆς β' κλίσεως, π.χ. ἀπορία (ἀπορῶ) ὄδοιπορία (ὄδοιπορῶ) σοφία (σοφός) βιομηχανία (βιομήχανος) ἀγγελία (ἄγγελος) ἄσωτία (ἄσωτος) προεδρία (πρόεδρος) ὑπερηφανία (ὑπερήφανος) ἐνῶ ὑπερηφάνεια (ὑπερηφανεύομαι) ἀμνηστία (ἀμνηστος) ἐνῶ ἀμνηστεια (ἀμνηστεύω). Μὲ τὸν ἴδιον τρόπο ἔχομε ἐφορία (ἐφορος) καὶ ἐφορεία (ἐφορεύω) ἐπιτροπία (ἐπίτροπος) καὶ ἐπιτροπεία (ἐπιτροπεύω) ἐφεδρία (ἐφεδρος) καὶ ἐφεδρεία (ἐφεδρεύω) ἐταιρία (ἐταῖρος) καὶ ἐταιρεία (ἐταιρεύω) ἐμπορία (ἐμπορος) καὶ ἐμπορεία (ἐμπορεύομαι) ἀντιπροσωπία (ἀντιπρόσωπος) καὶ ἀντιπροσωπεία (ἀντιπροσωπεύω) συνεδρία (σύνεδρος) καὶ συνεδρεία (συνεδρεύω) συνοδία (σύνοδος) καὶ συνοδεία (συνοδεύω).

Καὶ ἄλλα παρόμοια πού τὰ συναντοῦμε καὶ μὲ τίς

εὐὸ γράφες, ἀλλὰ μὲ λίγο διαφορετικὴ σημασία, διότι μὲ (ι) φανερώουν τὸ συγκεκριμένο ἐνῶ μὲ (εἶ) τὸ ἀφηρημένο.

β) Ὅσα γίνονται ἀπὸ ἐπίθετα τῆς β' κλ. —ιος—ια—ιον, π.χ. ἅγιος ἅγια, ἅγιον—κ.λ.π. γ) ὅσα παροξύτονα γίνονται ἀπὸ ἐπίθετα τῆς γ' κλίσεως (—ης καὶ—ων) π.χ. εὐτυχία (εὐτυχής) πενία (πένης), εὐδαιμονία (εὐδαίμων), (Τὰ προπαροξύτονα γενικὰ εἴπαμε ὅτι γράφονται μὲ (εἶ) π.χ. ἐπιμέλεια, ἀμέλεια κλπ).

δ) Ὅσα τελειώνουν σὲ—σία—ψία—ξία—π.χ. συνεργασία ἀνοησία, ἀκαθαρσία, ἀνυπαρξία, ἔπραξία, ἀνυποληψία—κλπ.

Μὲ οἶα (οἶ) γράφονται μερικὰ προπαροξύτονα, τὰ ὅποια γίνονται ἀπὸ συνηρημένα ἐπίθετα τῆς β' κλίσεως, π.χ. εὐνοία (εὐνοῦς) εὐροία (εὐρους), καὶ μερικὰ ἄλλα ὅπως ἄγνοια, χροῖα, διχόνοια κ.λ.π.

3) Ὅσα τελειώνουν σὲ—οσύνη, τότε τὸ (ο) γράφεται μὲ ὀμικρον καὶ τότε μὲ ὀμέγα;

Μὲ—οσύνη (ο) γράφονται ὅταν ὑπάρχη πρὸ τοῦ —οσύνη μακρὰ συλλαβὴ (ψύσει ἢ θέσει), μὲ—ωσύνη (ω) ὅταν ὑπάρχη βραχεῖα συλλαβὴ π.χ. δικαιοσύνη, (πρὸ τοῦ—οσύνη ὑπάρχει (αι) δηλ. μακρόν, ἄρα τὸ—οσύνη μὲ (ο), νοημοσύνη, πρὸ τοῦ—οσύνη (η) ἄρα μὲ (ο). ἀγιοσύνη (πρὸ τοῦ—ωσύνη (ι) βραχὺ διότι (τὰ εἰς—ιος ἔχουν τὸ (ι) βραχὺ) ἐμπιστοσύνη (πρὸ τοῦ—οσύνη δύο σύμφωνα (σι) ἄρα ἢ προηγούμενη συλλαβὴ θέσει μακρὰ). Μὲ ὅμοιο τρόπο θὰ γράψωμε, δουλοσύνη, σωφροσύνη πολυπραγμοσύνη, ἀγνωμοσύνη, καλωσύνη, ἀγαθωσύνη ἀγραμματοσύνη, χριστιανοσύνη κλπ.

Στὴν περίπτωσιν αὕτη ἐφαρμόζονται ἀκριβῶς οἱ κανόνες τῶν παραθετικῶν γιὰ τὸ—ότερος, καὶ—ώτερος, τοὺς ὁποίους ἐγράψαμε στὸ πρῶτο μάθημα ὀρθογραφίας.

Ὅσα τελειώνουν σὲ—οσύνη, ἢ ἀπλῶς—ύνη ἔχουν κατὰ κανόνα τὸ (υ) βραχὺ, ἐκτός τοῦ αἰσχύνη, καὶ εὐθύνη τὰ ὅποια τὸ ἔχουν μακρό. Ἔτσι θὰ τονίσωμε αἶ καλωσύνη, ἀλλὰ αἶ εὐθύναι κτλ. Ὅσα τελειώνουν σὲ—ἰνη, ἔχουν τὸ (ι) μακρόν, π.χ. ἄξινη—ἄξιται, κ. λ. π.

4) Ὅσες σύντομες παρατηρήσεις πού ἔχομε νὰ κάνωμε γιὰ τὸ δίχρονο τῆς παραληγούσης τῶν πρωτοκλίτων ὀνομάτων εἶναι κατὰ γενικὸ κανόνα :

α). Αὐτὰ πού τελειώνουν σὲ (—ζα) ἔχουν τὸ πρὸ τοῦ (—ζα) δίχρονο βραχὺ, Ἔτσι θὰ τονίσωμε ρίζα, σχίζα κλπ. Ἐξαιρεῖται τὸ μᾶζα.

β) Ὅσα τελειώνουν σὲ (αινα) γράφονται μὲ (αι) π.χ. λέαινα, λύκαινα, Λάκαινα. Ἐξαιρεῖται τὸ τήβεννα.—Μὲ (αι) γράφονται καὶ τῆς Δημοτικῆς, Γιώργαινα, Πέτραйна, γιάτραινα, διάκαινα, κλπ.

γ) Ὅσα τελειώνουν σὲ (αιρα) τὰ προπαροξύτονα γράφονται μὲ (αι) ὅπως μάχαιρα, μέγαιρα τὰ παροξύ

τονα ὅπως μὲ (ε) ὅπως ἡμέρα, ἑσπέρα διεφθέρα (πλὴν τοῦ σφαίρα).

δ) Ὅσα τελειώνουν σὲ (ελλα) γράφονται μὲ (λλ), ὅπως θύελλα, ὀδέλλα, κοπέλλα, φουσανέλλα, κανέλλα, σαροδέλλα, κορδέλλα, κασέλλα, ὀμπρέλλα. Ἐπίσης καὶ τὸ ἀμίλλα. Αὐτὰ ποὺ τελειώνουν σὲ (ιλα) καὶ (ούλα) στὴ δημοτικῇ, μὲ ἓνα (λ) π.χ. μαυρίλα, ἀσπρίλα, νυφούλα, κορούλα, ψυχούλα, αὐγούλα κλπ.

ε) Ὅσα τελειώνουν σὲ (ισσα) γράφονται μὲ (σσ) ὅπως μάγισσα, ἀρχόντισσα, γύφτισσα, γειτόνισσα, ἡγουμένισσα, χωριάτισσα, μαγειρίσσα, Χιώτισσα, Μικεδόνισσα, Σουλιώτισσα, Ἀμφισσα.—Ἐξαιρεῖται τὸ Λάρισα, κνίσα,

στ) Ὅσα τελειώνουν σὲ (ορα) τὰ δεξυτονα μὲ (ο) τὰ παροξυτονα μὲ (ω) π.χ. ἀγορά, σπορά, φθορά, ὦρα, πληθώρα κλπ.

ζ) Τὸ δίχρονο τῆς παραληγοῦσης βρισκομε πολ- λές φορὲς πὼς γράφεται ὅταν ἐξετάσωμε ἀπὸ ποιὸ ρῆμα γίνεται τὸ ὄνομα π.χ. νικητής, πωλητής, φοι- τητής μὲ (η) διότι γίνονται ἀπὸ περισπ. ρήματα, νι- κῶ, πωλῶ, φοιτῶ) λογιστής, φροντιστής, διαχειρι- στής (μὲ (ι) διότι γίνονται ἀπὸ ρήματα σὲ (ιζω) λογίζω, φροντίζω, διαχειρίζω) διορθωτής, ἀναπλη- ρωτής, πιστωτής (μὲ (ω) διότι γίνονται ἀπὸ ρήματα σὲ (ωνω) διορθώνω, ἀναπληρώνω, πιστώνω,) ἄρροσθής (μὲ (ο) διότι γίνεται ἀπὸ τὸ ρῆμα ἀρμόζω) παίκτης, δείκτης, θύτης, κτίστης, κριτής, κρεοπέλης (διότι γίνονται ἀπὸ τὰ ρήματα παίζω, δεικνύω, ὄω, κτίζω, κρίνω, πωλῶ) κ.τ.λ

η) Τὰ ἐξῆς ἔχουν τὸ δίχρονο μακρὸ καὶ ἐπομέ- τως παίρνουν περισπωμένη ὅπου ἡ λήγουσα εἶναι βρα- χεῖα, ἢ ζῦμα αἰ ζῦμαι, ἢ ἴλη, αἰ ἴλαι, ἢ ὕλη αἰ ὕ- λαι, ἢ κνίσα, αἰ κνίσαι, ἢ λύπη αἰ λύπαι, ἢ μᾶζα αἰ μᾶζαι, ἢ νίκη αἰ νικαι, ἢ σφῦρα αἰ σφῦραι, ἢ εὐθύνη αἰ εὐθύναι.

Β) ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ

1) Αὐτὰ ποὺ τελειώνουν σὲ (ινα) γράφον- ται μὲ (ι) π.χ. ἄκουζινα, ἀραπίνα, Κατίνα. Αὐτὰ ποὺ τελειώνουν σὲ (—ούρα) (—ούδα) κλπ παίρνουν ὀξεῖαν π. χ. φλούδα, Σούδα, φαγούρα, λιγούρα, Αὐ- τὰ ποὺ τελειώνουν σὲ (—οῦ) παίρνουν περισπω- μένη π. χ. ἄλεποῦ κουλουροῦ, κουρελοῦ, γλωσσοῦ, μωλωνοῦ. (Κλίνονται : τῆς ἄλεποῦς, τὴν ἄλεποῦ, οἱ ἄλεποῦδες). Αὐτὰ ποὺ τελειώνουν σὲ (ω) κύρια ὀνόματα γράφονται μὲ (ω) καὶ παίρνουν ὀξεῖα π. χ. Μαριώ, Ἀργυρώ, Φιλιώ. Στὴ γενικῇ τῆς Μαριῶς. Αἰτ. τὴν Μαριώ. Αὐτὰ ποὺ τελειώνουν σὲ (—δαινα) γράφονται μὲ (αι) π. χ. ἀρχοῦδαινα, ψωμάδαινα. Αὐτὰ ποὺ τελειώνουν σὲ (ιά) γρά- φονται μὲ (ι) ὅπως φωλιά, μηλιά, συκιά, μεριά, μιλιά, λαλιά, κακιά, παγωνιά, ζεστασιά, κλπ. Μὲ (ει) γρά- φονται ἐκεῖνα ποὺ γίνονται ἀπὸ ρήματα σὲ (—εω) καὶ ἀπὸ τριτόκλιτα ἐπίθετα σὲ (ὕς) π. χ. δουλειά (δουλεύω), πλατεῖα (πλατύς), γλυκειά (γλυκὺς), φαρ- δεῖα (φαρδὺς) κλπ. Αὐτὰ ποὺ τελειώνουν σὲ (ιάς) καὶ (—άς) παίρνουν ὀξεῖα π. χ. βασιλιάς, Νοτιάς, Βοριάς, Ζαχαριάς, φωνακλάς, κεφαλάς, ψωμάς καὶ στὸν πληθυντικὸ (—άδες) μὲ ὀξεῖα, βασιλιάδες, ψω- μάδες. Στὴ γενικῇ ἐνικοῦ παίρνουν περισπ. τοῦ βασι-

λιά, τοῦ ψωμά, κλπ. Αἰτ. τὸν βασιλιά, τὸν ψωμά.

2) Νὰ προσέχωμε τὴν κατάληξιν καὶ τὴν κλίση στὰ ὀνόματα τῆς πρώτης στῆ Δημοτι- κῇ τὰ ὅποια γίνονται ἀπὸ τὰ τριτόκλιτα φωνηεντόληκτα σὲ (ις—εως) π. χ. ἡ πόλη, τῆς πόλης, τὴν πόλη, (ἀπὸ τὸ πόλις—εως) ἢ κίνησι, τῆς κίνησις, τὴν κίνησι (ἀπὸ τὸ κίνησις—εως), Ὁ πληθ. κλίνεται σύμφωνα μὲ τὰ τριτόκλιτα π. χ. οἱ πόλεις τῶν πόλεων τῆς πόλεις κ. λ. π. (Τὸ ἄρθρον (τίς) τῆς Δημοτικῆς αἰτ. πληθ. νὰ τὸ γράψωμε μὲ (ι) τῆς ὥρες, τῆς μέρες, τῆς πλατεῖες κ.λ.π. Ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ (τάς).

3) Νὰ προσέχωμε ἐπίσης νὰ μὴ γίνεται σύγχυσις ὡς πρὸς τὴν κλίση μὲ τὰ τριτόκλιτα ἐπί- θετα σὲ (ης—ης—ες) (ἀληθής—οὔς εὐγενής—οὔς κ. λ. π) καὶ μὲ τὰ κύρια ὀνόματα τῆς γ'. κλίσεως σὲ (ης—ους, καὶ ἡς—έους) Δημοσθένης—ους, Ἀρι- στοφάνης—ους, Περικλῆς έους κ.λ.π. (αὐτὰ εἶναι κυ- ρίως σύνθετα). Ἐνῶ Αἰσχίνης—ου, Ξέρξης—ου, Πέρ- σης—ου, Ἀριστείδης—ου, Στὴ Δημοτικῇ ὁμοῦς μπο- ροῦμε νὰ κλίνωμε ὁ ἀληθής, τοῦ ἀληθῆ, τὸν ἀλη- θῆ, ὁ Δημοσθένης, τοῦ Δημοσθένη, τὸν Δημοσθέ- νη ὁ Περικλής, τοῦ Περικλή, τὸν Περικλή, ὁ Αἰσχίνης, τοῦ Αἰσχίνη, τὸν Αἰσχίνη, κ.λ.π

ΣΠ. ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΣ

Καθηγ. Β'. Γυμν. Χανίων.

ΓΝΩΡΙ_ΕΤΕ ΟΤΙ

—Ἡ μεγαλύτερα πυραμῖς τῆς Αἰγύπτου εἶναι ἡ τοῦ Φαραῶ Χέοπος ὕψους 138 μ ἢ δὲ πλευρὰ τῆς βάσεως εἶναι 227 μ.

—Εἰς τὰς Ἰνδίας ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ σαγη- νεύουν καὶ ἐξημερώνουν τὰ μεγάλα φίδια διὰ τῆς μουσικῆς.

—Εἰς τὰ σύνορα μεταξὺ Κίνας καὶ Μογγολίας ὑ- πάρχει τείχος ποὺ ἐκτίσθη εἰς τὰ 239—221 π Χ. καὶ ἔχει μῆκος 2.450 χιλιόμετρον (Ἀθῆνα—Βερο- λῖνον 2550 χιλ.) πλάτος 8 μ, εἶναι δὲ διπλοῦν καὶ τριπλοῦν σὲ μερικὰ μέρη, τὸ δὲ ὕψος του εἶναι $16 \frac{1}{2}$ μέτρα.

—Εἰς τὰς Ἰνδίας (Καλκούτα) δὲν θάπτουν τοὺς νεκροὺς οἱ ἄνθρωποι ἀλλὰ τοὺς καίουν ἐπὶ πυρᾶς.

—Στὴν Κίνα γιὰ νὰ κάμουν οἱ γυναῖκες μικρὰ πόδια τὰ περιορίζουν μέσα σὲ ξύλινα παπούτσια ἀ- πὸ μικρὰ παιδιὰ

—Ἡ Κιγχόνη εἶναι ἓνα δέντρο ἀπὸ τοὺς φλοιοὺς τοῦ ὁποίου κατασκευάζονται τὰ Κικίνα. Ὀνομάσθη δὲ ἔτσι ἀπὸ τὸν Κιγχόνην ἀντιβασιλέα τοῦ Περού (Ν. Ἀμερικῆς) διότι οἱ ἡμιμάγριοι ὑπῆκοοί του ἐθε- θεάρευσαν τὸ 1638 τὴν σύζυγόν του πάσχουσαν ἀπὸ διαλεῖποντας πυρετοῦς. Ὁ δὲ Ἰσπανὸς ἰατρός Δελ βέγος, ἔστειλε φλοιοὺς εἰς Ἰσπανίαν καὶ ἀπὸ τότε διεδόθησαν ὡς φάρμακον ὑπὸ τὸ ὄνομα Κίνα.

—Στὴν Ν. Ἀμερικῇ οἱ βάρβαροι θεωροῦνται τὸ πιε νόστιμο φαγητόν.

Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ Ζα Γυμν. Βάμου

ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΤΗΣ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Είναι βράδυ. Οί άνθρωποι όλοι τοῦ χωριοῦ κοιμούνται. Ἴσως ὅμως καὶ νὰ μὴν κοιμούνται όλοι, ἀλλὰ ἡ διαταγὴ τῶν βαρβάρων εἶναι μόλις νυχτώσει νὰ κλείωνται στὰ σπίτια των. Ἐνας Τοῦρκος ἢ ἕνας ξένος ἂν ἤθελε περᾶσει ἀπ' ἔξω δὲν θὰ ἔβλεπε πούθεν ἀφῶς καὶ γύρω ἔρημιὰ θὰ ἔβασίλευε. Νὰ καὶ ἡ περίπολος τῶν Τοῦρκων πέρασε καὶ μόνον αἱ ἀγριαὶ φωναὶ των διατάραξαν τὴν ἡσυχίαν τῆς ἀνοιξιάτικης νύκτας. Περνοῦν ἀπὸ παντοῦ. Στέκονται στὴν πλατεῖα λίγο, καὶ πάλι ξεκινοῦν καὶ χάνονται. Φεύγουν νομίζοντας ὅτι ἔξετέλεσαν τὸν προορισμό τους. Πόσο γλασμένοι ὅμως πού εἶναι! Στὸ σπίτι τοῦ προεστοῦ, σὲ κείνο πού πάντοτε μαζεύονταν οἱ γέροντες πρόκριτοι ἐπικρατεῖ ἀναβρασμός. Ἐπὶ διὰφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος φθάνουν μαντάτα πὸς ἡ ἐπανάστασις ξεφουρντῶνει, Πρέπει κι' αὐτοὶ νὰ βιαστοῦν γιατί ἡ μεγάλη μέρα τῆς λευτεριάς τοῦ ἔθνους ὄλο καὶ πιὸ πολὺ σιμώνει. Τὸ σπίτι τοῦ προεστοῦ εἶναι ἕνα δώροφο καλοκτισμένο σπίτι. Στὸ βάθος τοῦ κάτω ὀρόφου εὐρίσκεται ἡ κουζίνα. Ἐκεῖ σὲ μιὰ γωνιὰ εἶναι ἕνα ντουλάπι τοῦ τοίχου. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ ὅτι αὐτὸ εἶναι ἕνα καμουφλάρισμα τῆς διόδου πού σὲ φέρνει σ' ἕνα ἄλλο μικρὸ δωμάτιο χωρὶς κανένα παράθυρο. Εἶναι ἕνα μικρὸ τέχνασμα τῶν ἀνθρώπων πού κάθε δυσκολία παραγκωνίζουσι γιὰ τὴν λευτεριά τους. Μέσα ἐκεῖ συγκεντρωμένοι ὄλο οἱ ἀρχηγοὶ συζητοῦν γιὰ τὰ φλέγοντα ζητήματα καὶ γιὰ τὴν μεγάλη ἀπόφαση πού πρέπει νὰ πάρουν. Ἄλλ' ἄς δοῦμε τί λέει ὁ προεστός.

—Τοῦτο τὸ βράδυ σὰς κάλεσα ἐδῶ γιὰ νὰ πάρουμε τὴν τελειωτικὴ ἀπόφαση. Χρόνια καὶ χρόνια καρτερούσαμε τούτη τὴ μέρα. Ὁ Θεὸς ἔροξε τὴν εὐνοίαν του πάλιν σὲ μᾶς. Ἀρκετὰ εἰμένα ὑποδουλωμένοι στοὺς ἀπίστους. Τώρα εἶναι καιρὸς νὰ ἐξεγερθοῦμε γιὰ νὰ διώξουμε τὸν ξένο ζυγὸ. Ἐδῶ εἶναι καὶ ἕνα γράμμα πού μᾶς ἔστειλε ὁ Κολοκοτρώνης καὶ μεταξὺ ἄλλων νὰ τί λέει: «Βρὲ Ἕλληνες! Ὁ Θεὸς ἔδωσε τὴν ὑπογραφή του γιὰ τὴν λευτεριά τῆς Ἑλλάδος καὶ δὲν τὴν παίρνει πίσω». Ἡ γνώμη μου λοιπὸν εἶναι ἐλευθερία ἢ θάνατος. Ἐσεῖς τί λέτε;

—Λευτεριά, Λευτεριά.

—Τότε νὰ εἰδοποιήσωμε τοὺς ἀνθρώπους νὰ εἶναι αὐριο στὴν Ἐκκλησία.

—Ποιὸς ὅμως θὰ πάη; Ποιὸς; Δὲν υπάχει κανένας;

—Σταθῆτε μὴν χολοσκᾶτε, ἐγὼ ἔχω τὸν ἀνθρῶ πο. Τὸ ἐγγονάκι μου θὰ τὰ καταφέρῃ. Ἄς πάω νὰ τὸ φέρω.

—Ἐλα δῶ παιδί μου. Ξέρω, ὅτι ὡς τώρα μὴ κανεὶς ὅτι θὰ σοῦ πῶ καὶ γιὰ χάρη τῆς πατρίδος μας, ἔχεις πάει μακριὰ σὲ ἄλλα χωριά νὰ πῶσις μὴνύματα γιὰ ἀπουδαίεις ὑποθέσεις. Ξέρω πόσο ἀγαπᾶς τὴν Ἑλλάδα κι' ἀπὸ ἄλλες φορές. Νά, πάλι σήμερα ἡ Ἑλλάδα σὲ καλεῖ. Εἶναι μιὰ σπουδαία ὑπόθεση. Πρέπει νὰ πᾶς νὰ εἰδοποιήσης τοὺς ἀνθρῶ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ δημοτικὴ μας ποίησις, ἡ ὁποία ἀναβλύζει ἀπὸ χιλιετηρίδες στὸν τόπο μας, εἶναι ὁ καθρέφτης τῆς ψυχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Εἶναι ἡ πνοὴ τοῦ ἀγνώστου τραγουδιστοῦ, ὁ ὁποῖος ζῆ κοντὰ στὴ φύσι καὶ τὴν αἰσθάνετα περισσότερο καὶ πιὸ βαθειὰ ἀπὸ κάθε ἄλλον. Αὐθόρητα ἀνεβαίνουν τὰ τραγούδια του στὰ χεῖλη του, σὰν τὸ κελιάδισμα τοῦ ἀθῶου πουλιοῦ.

Ὁ λαϊκὸς αὐτὸς τραγουδιστὴς συνήθως δὲν γνωρίζει γράμματα καὶ εἶναι ὁ τσοπάνος τοῦ βουνοῦ, ἢ ὁ γεωργὸς τοῦ κίμπου. Τὰ δημιουργήματά του ὅμως ἔχουν συχνὰ μεγαλύτερη ἀξία ἀπὸ πολλὰ ποιήματα τῶν γραμματισμένων ποιητῶν καὶ βαθύτερον νόημα. Καὶ τοῦτο, γιατί ὁ ἄσημος καὶ ἀγνώστος λαϊκὸς τραγουδιστὴς, ἂν καὶ δὲν ἔχη καθόλου σπουδάσει, ὅμως ζῆ κοντὰ σὲς ὁμορφίεζ τῆς φύσεως, στὸ βουνὸ καὶ στὸ δάσος. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ μοναδικὸ του σχολεῖο, ἀπ' τὸ ὁποῖον διδάσκεται καὶ ἐμπνέεται.

Ἐτσι ὁ ἀγνώστος δημόδης ποιητὴς διατηρεῖ τὸ καθαρὸ αἶσθημα τοῦ λαοῦ μας, πού συνεχίζοντας τὶς παραδόσεις, κάνει τὰ τραγούδια του, μέσα στὰ ὁποῖα ἐκφράζει τὶς χαρὲς καὶ τὶς λύπες του, πού εἶναι οἱ ἴδιες οἱ χαρὲς καὶ οἱ λύπες ὅλης τῆς φυλῆς μας, ἢ διαλαλεῖ τὰ κατορθώματα τῶν ἡρώων τοῦ ἔθνους.

Πολλὰ ἀπὸ τὰ δημοτικὰ μας τραγούδια εἶναι τόσο ὡραῖα ὥστε ἀπὸ χρόνια ἔχουν ἀνθολογηθῆ καὶ μεταφρασθῆ σὲ διάφορες ξένες γλώσσες ἀπὸ μεγάλους συγγραφεῖς καὶ ποιητὰς ξένους καὶ δικούς μας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΡΑΜΑΤΙΝΟΥ

Γυμν. Θηλ. Ρεθύμνης

ΕΠΙΚΑΙΡΟ

ΝΑ ΓΥΡΙΣΟΥΝ

Ἑλλάδα μου πὸς λαὸν πῶ νὰ γίνης πιὸ μεγάλη, νὰ πάρης τὰ παιδάκια σου πού τώρα χαίρουν ἄλλοι. Ἡ Κύπρος καὶ ἡ Ἡπειρος νὰ ἔρθουν κοντὰ σου, καὶ νὰ τίς σφίξης στεργικά πάλι στὴν ἀγκαλιά σου,

Μακριὰ ἀπὸ τὸ σπίτι σου, ἄννα σὲ λαχταροῦνε, καὶ ἀπὸ σένα χωριστὰ νὰ ζῆσουν δὲν μποροῦνε. Γι' αὐτὸ κι' ἐμεῖς φωνάζουμε κι' ἄς ἀκουστ' ἡ φωνή μας

τὴν Κύπρο καὶ τὴν Ἡπειρο τὴ θέλουμε δική μας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΡΑΜΑΤΙΝΟΥ

Γυμν. Θηλέων Ρεθύμνης

Ποῦ νὰ εἶναι αὐριο στὴν ἐκκλησία.

—Καλὰ παπούλη, πηγαίνω.

—Στάσου νὰ στιγμὴ. Νὰ προσέχης νὰ μὴν σὲ δῆ κανεὶς Τοῦρκος καὶ μαθευτὴ τὸ μυστικὸ μας. Ἄντε τώρα, κι' ἡ Παναγία μαζί σου.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

Ζῦ Πο. Β.Γ.Χ.

«Στὴν κουφάλα σου ἐφώλιασε μελίσσι
γέρικη ἐλιά, ποὺ γέρνει μετὰ τὴ λίγη
πρασινάδα, ποὺ ἀκόμα σὲ τυλίγει,
σὰ νᾶθελε νὰ σὲ νεκροστολίῃ».

Τὶ νὰ πρωτοθαυμάσῃ κανεὶς ἀφήνοντας τὴ φαντασία του ἐλεύθερη σὰν ἡλιακίδα νὰ πέσῃ πάνω εἰς τοὺς στίχους ἑνὸς ποιήματος τοῦ Μαβίλη ποὺ τιτλοφορεῖται ἡ «ἐλιά».

Εἶναι στίχοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους ξεπηδᾷ μιὰ ζωντάνια μετὰ ὕμνους γλυκοὺς καὶ ἁρμονικοὺς ποὺ σὲ κάνουν νὰ ἀνατριχιάζῃς.

Λέτε καὶ τοὺς ἄκουσε πρωτότυπος ὁ Μαβίλης καὶ τοὺς συγκέντρωσε γιὰ νὰ ὑμνήσῃ ἕνα δένδρον γέρικο ἀλλ' ἄξιο, ποὺ τοῦ ἀνήκουν χίλιοι ὕμνοι καὶ ποιήματα σὰν κι' αὐτὰ.

Ὡ πόσες φευγαλέες ἀναμνήσεις ἔχω ὅταν σ' ἀντικρύζω! Καὶ ἄθελα μοῦ ἔρχονται στὸ νοῦ μνημες... μνημες... ποὺ ὑψώνονται σὰν γιγαντιαῖες ὑπάρξεις καὶ μοῦ σιγοψιθυρίζουν.

Νά! μοῦ λέγουν. Αὐτὴ εἶναι ἡ κόρη τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς, ποὺ τὴν δώρισε στοὺς Ἀθηναίους, ὡς παντοτεινὸ δεῖγμα γιὰ τὴν ἀγάπῃ της πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὴ εἶναι ποὺ μετὰ τοὺς κλώνους της στεφανώθηκαν οἱ Ὀλυμπιονίκες, αὐτὴ ποὺ σκορπᾷ φῶς εἰρηνικὸ μετὰ τὰς κανδήλας εἰς τὰς εἰκόνας τῶν ἁγίων καὶ διαθέτει ἀλύπητα τὸν πολύτιμο χυμὸ της εἰς τὴν ζωὴν διὰ τὴν διατήρησίν μας καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μυστηρίων τῆς θρησκείας μας. Ἀλλὰ λέτε μονάχα αὐτὰ; Αὐτὴ εἶναι ποὺ κρατήθηκε ἕνας κλώνος της στὸ ράμφος τῆς περιστερᾶς καὶ εἰς τὸ ἀντίκρισμα τῆς Ὀνῆς πλημμύρισε ἀπὸ παρηγοριά.

Αὐτὴ εἶναι ποὺ συμβολίζει τὴν εἰρήγην... Καὶ τόσα ἄλλα ποὺ δὲν πρόφθασαν νὰ μοῦ τὰ εἰποῦν διότι σκορπίσθησαν σὰν νέφος ἀνεμοκτυπημένο εἰς τὰ αἰθέρια. Ἄ! ἔχει δίκιο, ὦ ἐλιά, ὁ Μαβίλης ποὺ σὲ ὑμνήσῃ διότι ἐχαράχθη ὄλο τὸ μεγαλεῖο σου ἀπὸ τῆς νεανικῆς σου ἡλικίας ἕως τὰ βαθειά σου γηρατειά εἰς τὴν ψυχὴν του.

Κι' ἔτσι τοῦ προξένησες μιὰ ἀγωνία ποὺ τὸν βασάνιζε σκληρὰ καὶ γιὰ ν' ἀπαλλαγῇ σοῦ πλέκει ἐγκώμιο μετὰ τὸ δικό σου τὸ κλαρί.

Ποτὲ της δὲν ὑπερηφανεύθηκε διὰ τὰ τόσα ἀγαθὰ ποὺ ἀγωνίζεται νὰ μᾶς δωρίσῃ. Οὔτε εἰς τὰ νιάτα της τὰ γλαρά, ἀλλὰ οὔτε καὶ τώρα εἰς τὰ γηρατειά της τὰ αἰωνόβια. Ἀλλὰ κουφαλισμένη σὰν ρημάδι τῶν αἰῶνων ξεψυχαίει ἐκεῖ σὲ μιὰ γωνιά, ἀκούοντας τοῦ ποταμοῦ τὸ λάλο καὶ τῆς Ἀμαδρυάδος τὸ νανούρισμα. Καὶ δὲν παραπονεῖται λὲς καὶ ἔξρει τὸ γνομικὸν τοῦ Ἡράκλειτου «τὰ πάντα ρεῖ», κατεβαίνοντας στὸν Ἄδη χαμογελαστή, ἐνῶ ἀκούει γύρω της νὰ πάλλεται νανουριστὰ ἡ τελευταία νότα τῆς ζωῆς.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΣΥΝΤΖΟΥΛΑΚΗΣ

Ἡ Γυμ. Καστελλίου Κισσάμου

Ἡ Μονὴ Ἀγίας Τριάδος

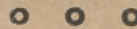
Σὰν Νύμφη μέσα στοὺς ἐλαιῶνας, σχεδὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ Ἀκρωτηρίου, εὐρίσκεται ἡ Μονὴ τῆς Ἀγίας Τριάδος ποὺ μετὰ τὸ ξακουσμένο της ὄνομα στολίζει τὸ Ἀκρωτήρι. Καὶ ὁμοιάζει σὰν ἕνα μεγάλο ὑπερωκεάνειον ποὺ ἔχει καθίσει εἰς τοὺς πρόποδας ἑνὸς μικροῦ λοφίσκου Μόνο ἀπὸ τὸ βόρειο μέρος ἔχει μιὰ γραφικὴ βουνοπλαγιά. Ὑστερα ἀπὸ ὅλα τ' ἄλλα μέρη εἶναι ἀμπέλια καὶ πλούσιοι ἐλαιῶνες. Γιὰ νὰ φθάσῃ ὁ ἐπισκέπτης στὴ Μονὴ πρέπει νὰ περάσῃ ἕνα ὠραῖο δρόμο ἀπὸ τὴ Δυτικὴ πλευρὰ τοῦ ἔχει δεξιὰ κι' ἀριστερὰ του πανύψηλα δένδρα, λὲς καὶ εἶναι φρουρὰ ἐτοιμὴ ν' ἀποδώσῃ τιμὰς στὸν ἐπισκέπτη. Μιὰ πλατὺ σκάλα μᾶς φέρνει σὲ μιὰ εὐρύχωρη Στοὰ πάνω ἀπὸ τὴν ὁποίαν στέκει ἕνα καμπαναριὸ ποὺ αἱ καμπάνες του πρῶτ' καὶ βράδ' ἠθυμίζουν τὸ καθῆκον τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὑπάρχουν διάφορα διαμερίσματα, ἄλλα μικρὰ καὶ ἄλλα μεγάλα, ποὺ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς καὶ τῆς Μονῆς. Στὴ μέση ὑψώνεται ἕνας μεγαλόπρεπος Ναὸς μετὰ πολλοὺς καὶ μεγάλους θόλους ποῦχουν στὴν κορφὴ τους τὸ μεγάλο σύμβολον... Μέσα ἐκεῖ προσεύχεται ἡ καθαρὴ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ. Τὸ τέμπλον εἶναι ξύλινο ἀλλὰ μετὰ σπάνια τέχνη.

Ἡ μορφή τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὰ ζωηρὰ χρώματα ποὺ εἶναι ἐπάνω στὸ μεγάλο θόλο μετὰ ἀπλωμένα χέρια, λὲς καὶ θέλει νὰ μᾶς κλείσῃ μέσα στὰ στήθια του. Ἀπὸ τὴν αὐτὴ δὲν λείπουν τὰ δένδρα καὶ τὰ λουλούδια ποὺ χαρίζουν τὴν ὁμορφὴ μυρουδιά τους, (νεραντζιά, λεμονιά, γιασσεμί κ.λ.π.) Πίσω τώρα ἀπὸ τὸν Ναὸν ὑπάρχει ἕνα ἐπιβλητικὸ μεγάλο κτίριο. Μέσα στὰ διαμερίσματα αὐτὰ γίνεται ἡ διδασκαλία. Ἀπὸ πάνω εἶναι οἱ κοιτῶνες. Στὸ Ν. Α. μέρος τῆς Μονῆς εἶναι ἕνα καλλιτεχνικὸν ἐκκλησάκι κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖον εὐρίσκονται τὰ ἱερά κόκκαλα ἐκείνων ποὺ ἔχτισαν τὴν Μονὴν (Ἱερεμίου καὶ Λαυρεντίου, μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν των). Στὴν ἴδια πλευρὰ εἶναι ἡ Σάλα τῆς Μονῆς μετὰ πλουσιωτάτην βιβλιοθήκην ἐνῶ ἀπὸ πάνω εἶναι ὁ Ξενῶνας ποὺ μετὰ τὴν ὁμορφίαν του ξεκουράζει τὸν ἐπισκέπτην, πρῶτοῦ νὰ μπῆ μέσα νὰ ἀναπαυθῇ.

Αὐτὴ περίπου εἶναι ἡ περιγραφή τῆς Μονῆς, ἡ ὁποία σὰν στοργικὴ Μητέρα μᾶς ἔχει σφίξει στὴν ἀγκαλιὰ της καὶ μᾶς ζεσταίνει μετὰ τὴν θερμότητα τῆς μεγάλης της ἀποστολῆς.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΤΣΟΥΡΛΑΚΗΣ

Μαθ. Ἐκκλ. Σχολῆς Κρήτης.

ΕΝΩ ΓΙΟΡΤΑΖΟΜΕ...

Ἐρθάσαμε κι' ἐφέτος στὴν ἐπέτειο τῆς μεγάλης Ἐθνικῆς γιορτῆς μας. Οἱ δάφνες θὰ εὐωδιάσουν, ἡ γαλανόλευκη θὰ χαϊδευθῆ μετὴν ἀνοιξιάτικη μυρσάνθησιν αὐρα καὶ ὁ ἥλιος γελαστός θὰ χαιρετήσῃ τὴν λυτρωμένη φύση. Τὸ κῆμα ἀπαλὰ θὰ παφλάσῃ στοὺς βράχους τῆς ἀκρογιαλιᾶς ποὺ μαυρισμένοι ἀπὸ τοῦ χρόνου τὸ πέρασμα στέκονται αἰώνια βουβοὶ μάρτυρες μιᾶς Ἱστορίας τρανῆς καὶ μετὰ τοὺς ἀφρούς του θὰ τοὺς στεφανώσῃ ψάλλοντας μετὰ τὸ φλοῖσβο του ὕμνο στὴ Λευτεριά.

Ἀπ' ἀκρῆ σ' ἀκρῆ θ' ἀντιχῆσον οἱ γλυκόλαλες καμπάνες, ὑπενθυμίζοντας τὸ μεγάλο μήνυμα τῆς ἀφυπνίσεως τοῦ Γένους μας. Παλιές δόξες θὰ ζωντανέψουν στὴ μνήμη τοῦ κάθε Ἑλληνα καὶ ἡ ψυχὴ του θὰ πλημμυρίσῃ ἀπὸ Ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια, ἀπὸ συγκίνηση καὶ ἀγαλλίασι, ἀντιμυζώντας τὴν λαμπρὴ τούτη μέρα τῆς διπλῆς Ἀνάστασης. Ψαλμοί, ὕμνοι, δοξολογίες, θερμοὶ θ' ἀνακατευθοῦν μετὰ ἀνάλαφο φύσημα τ' ἀγάρα καὶ θὰ ἐρθάσουν ὡς τὰ ἐπιβλητικὰ καὶ στοιχειωμένα ἀπὸ τοὺς ἴσκιους τῶν ἡρώων βονὰ κἀνοντες τὶς καρδιές των ν' ἀνασκιρτήσουν μὲς ἀπὸ τὸ αἱματοπότιστο χῶμα καὶ τὰ σκοτεινὰ βάραθρα.

Καὶ μὲς τὴν χαρούμενη κι' ἐπιβλητικὴ αὐτὴ ἀτμόσφαιρα, ποὺ θὰ ξαναζήσουμε τὶς μεγαλειώδεις ἐκεῖνες στιγμὲς τῆς ἀθάνατης τούτης μέρας, μετὰ τὴν ὁποία δοξάστηκε ἀκόμα μιὰ φορὰ τ' ὄνομα τῆς Ἑλλάδος περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη περίστασι θὰ αἰσθανθῶμε τὴν ἀνάγκη νὰ συντροφεύσωμε μετὰ τὴν σκέψι τὰ σκλαβωμένα ἀδέλφια μας. Τοὺς μαρτυρι-

κοὺς οὗτους Ἑλληνες, ποὺ ἐνῶ ἔμελλε γιορτάζομε τὴν Λευτεριά μας, ἐκείνοι ἀκόμα ἀρροσίζονουν κάτω ἀπὸ τὸ βῆρος τῆς πύδ ἀνείπωτης σκλαβιάς. Μιᾶς σκλαβιάς ποὺ κατατῆ μαρτύριο φοιχτὸ καὶ μιὰ μεγάλη κηλῖδα στὸν αἰῶνα μας. Στὸν αἰῶνα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν προόδων, στὸν αἰῶνα ποὺ κι' αὐτοὶ οἱ ἡμιᾶγριοι λαοὶ τῆς ζούγκλας ἀποκοτῶν δικαίωμα καὶ ξεφρεύουν ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ σκοπίδιου. Καὶ τέλος μιᾶς σκλαβιάς ποὺ εἶναι μιὰ ὀδύκη, ἡ ὁποία βοᾷ μέχρις οὐρανοῦ, προσπαθώντας νὰ στραγγολίσῃ τὸν ἔθνισμὸν καὶ τὰ ἰδεώδη ἐνὸς λαοῦ, ποὺ ἀπὸ πάντα ὑπέρθε ὁ σινειδητὸς φορέας καὶ ὁ προαπιστῆς τοῦ πολιτισμοῦ.

Σ' αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς δυστυχεῖς Ἑλληνες, σ' αὐτοὺς ποὺ ἀποτελοῦν ἓνα ζωντανὸ πρόβλημα προσηλώσεως στὰ ἰδανικὰ τοῦ Γένους μας, τὰ αἰώνια, σ' αὐτοὺς ποὺ τραβοῦν τὸν τραγικὸ δρόμο μιᾶς μοίρας σκληρῆς, ἂς στρέψωμε σήμερα μετὰ κατὰ ἰδιαιτέρη θέρημην τὴν προσοχή μας. Ἄς τοὺς θανατώσωμε ἐκστατικὰ στὸν δύσκολο καὶ τραχὺ ἀγῶνα τῶν καὶ πιστευόντας στὴ φωνὴ τῆς Πατρίδος, ἂς τῶν δώσωμε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ θάρρος καὶ τὴν ὑπόχρεσι διὰ πάντα θὰ βοισκώμεθα πλάι τῶν θερμοὶ συμπαραστάτες τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνα των. Ἄς ἐδῆθοῦμε ὅλα μαζί τὰ Ἐλεύθερα Ἑλληνόπουλα, νὰ ξεμυρῶσιν γρηγορὰ καὶ γι' αὐτοὺς ἡ νοσταλγημένη μέρα τῆς αἰωνοπόθητης Λευτεριάς των.

ΝΙΚΗ ΛΕΝΤΑΡΗ
Γ.Θ.Χ.

25 Μαρτίου

I

Προβαίνει ἡ ἀγῆ καὶ σβύνει—αὐγὴ τρισάγια—
τ' ἀστέρια σ' ἔλα τ' οὐρανοῦ τὰ μέρη,
Στ' ἄσπρα ντυμένος ὁ Γαβριὴλ τὴν ἄγια,
θεῖα προσταγὴ στήν Θεοτόκο φέρει...
Κόσμος κινουόριος θὰ χτιστῆ. μὲ δάγια
—σύμβολα τῆς ἀνάστασης—στὸ χέρι
τὸ λυτρωτῆ, τὸ βασιλεὺς δεχτήτε
κι' ἀπ' τὶς ψυχές σας «ὦσανά» νὰ πῆτε

II

Τ' ἀποβραδὺς ὁ ἥλιος πᾶσι καὶ γέρνει
στῆς θέλασσας τὴν κλίνην νὰ πλαγιάσῃ...
Ὁ Γερμανὸς στήν ἄγια Γῆ μας φέρνει
τὸ μήνυμα τοῦ πόθου μας. Νὰ λίσση
τῆς Λευτεριάς ὁ ἥλιος... Ὁ ζῆρος σπέρνει
μὲς στίς καρδιές... Τὸ λάθρο ψηλά ση-
κώνει, καὶ τότε μὲ φωνὴ κραυγάζει:
«Δῆτε, ἡ ἀγῆ τοῦ Γένους μας χροιάζει...»

ΣΤ. ΣΜΠΥΡΑΚΗΣ ΣΓ'

ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Μαθητῆς: Μπαίνοντας μέσα μετὰ σηκωμένο τὸν γιαντὸ, τὰ μούτρα κατεβασμένα καὶ κρατώντ' ἓνα μισοβρογμένο τετράδι.

Μπαμπᾶς: Μὲ ὕφος ἤρεμο. Μὰ τέτοια ὄρα παιδί μου ποῦ ἦσουν; Δὲν βλέπεις πὼς βρέχει, οἱ δρόμοι εἶναι ὅλο λάσπες γεμάτοι. Ἄλλη φορὰ ἵππὸν πὺδ ἔνωρις γιατί θὰ κρύωσης, θὰ ἀρρωστήσης, θά... θά...

Μαθητῆς ἐκνευρισμένος: Μὰ τί θὰ πῆ θὰ κρύωσης, θὰ ἀρρωστήσης, ἀφοῦ..... διάβαζα σοὶ λέω στὸ σπίτι τοῦ Τάκη, ἐκεῖ στὸ καφενεῖο!...

Μπαμπᾶς: Στὸ καφενεῖο διάβαζες καί...
Μαθητῆς: Μὰ δὲν καταλαβαίνει; τὸ σπίτι εἶναι πλησίον στὸ καφενεῖο. Ἄσε με σὲ παρακαλῶ καὶ εἶμαι ζαλισμένος ἀπὸ τὰ παλιὰ—Δατινικὰ! Τὶ διάβολο τὰ μαθαίνουμε κι' αὐτὰ, μόνο γιὰ νὰ μᾶς πο-
νέζουμε τὸ κεφάλι!

Μπαμπᾶς: Σὲ καλὸ νὰ βγῆ ἡ φειτενὴ σου ἐπιμέλεια γυιέ μου.
Ἢ γιὰτιὰ διακόπει τὴν σιγὴν μετ' ἄλιγον, προσθέτοντας μετὰ ἓνα βαθὺ στεναγμὸ. «Καλλί ἄργα παρὰ ποτὲ» ὅπως ἔλεγαν οἱ πολλοὶ μας.

ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΑΓΓΕΛΑΚΗ Γ. Θ. Χ.

ΝΥΧΤΩΜΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Γέρνει ὁ ἥλιος ὀλοπόρφυρος πίσω ἀπὸ τὸ βουνό. Ὁ οὐρανὸς ροδίζει ἀπὸ τὶς τελευταῖες χουσαφιές ἀνιλαμπές του. Χίλια χρώματα παχνιδίζουν στὰ ἴσυχια νερά τοῦ μικροῦ ποταμοῦ ποὺ τὰ κάνει νὰ φαίνονται σμαραγδένια. Τὰ πελώρια πεῦκα καὶ ἔλατα τοῦ μικροῦ δάσους ῥίχνουν ἀπεριόριστη σκιά καὶ φαίνονται κατάμουρα. Ήσυχία καὶ γαλήνη ἐπικρατεῖ. Καὶ ὁμως τὴν ἡσυχία αὐτὴ ταράσσουν χαρούμενες κρουτάλλινες φωνές, ἤχηρὰ γέλοια. Ἀπὸ τὸν μικρὸ ἀνώμαλο δρομίσκο τοῦ πυκνοφυτεμένου δάσους, διάφορες σιλουέτιες φαίνονται. Μπροστὰ πηγαίνουν ζῶα λαχανιασμένα, φορτωμένα μὲ διάφορα σύνεργα. Πίσω τους ἔρχονται ἄνδρες, μὲ τὴν κούρασι ζωγραφισμένη στὰ πρόσωπα τους, ἀλλὰ πρόσχαροι. Καὶ τελευταῖα, κοπέλλες λαμπαδόκορμες, μὲ φωτεινὰ καθαρογάλανα μάτια, μὲ κόκκινα σὰν μῆλα τὰ πρόσωπά τους καὶ μὲ λουλούδια στὰ χέρια γιὰ στολίδια. Πίσω τους ἀπὸ τὴν ραχοῦλα ἀκόμα τοῦ βουνοῦ κατεβαίνει ὁ βοσκὸς μὲ τὰ κάτασπρα κατσαρά του προβατάκια, μὲ τὰ χαρμόσυνα κουδούνια στὸ λαιμὸ. Ἡ ἀνοιχτόκαρδη αὐτὴ παρέα διευθύνεται μὲ γέλοια καὶ φωνές πρὸς τὰ κάτασπρα σὰν περιστέρια σπιτάκια τοῦ χωριοῦ, ἐνῶ ἡ νύχτα ἔρχεται βασίλισσα κυρίαρχος στὴν γῆ.

ΧΑΝΙΩΤΑΚΗ ΜΑΙΡΗ
Γυμνάσιον Ἱεραπέτρας

ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΥ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Βογγᾶ ὁ κλέφτης καὶ θρηνεῖ
στοῦ πόνου τὸ κρεββάτι
δὲν εἶναι μόνος. Γύρω του
στέκουν τὰ παλληκάρια
καὶ τὸν κνιτοῦν μ' ὀλάνοιχτο, μὲ γουρλωμένο μᾶτι
τὸν καπετάνιο ποῦδινε ζωὴ καὶ στὰ λιθάκια.

ΧΑΝΙΩΤΑΚΗ ΜΑΙΡΗ
Γυμν. Ἱεραπέτρας

ΕΥΘΥΜΟ

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

Πάλι ἀπόψε δὲν μπορῶ νὰ ἡσυχάσω
πάλι ἀπόψε δὲν μπορῶ νὰ κοιμηθῶ
τὸ θεῶρημα φοβάμαι μὴν ξεχάσω
τὴν ἀπόδειξι ζητῶ νὰ θυμηθῶ

Καὶ τὸ τρίγωνο στὸν νοῦ μου τριγυρίζει
ἢ ὑπόθεσις πολὺ μὲ τυραννᾶ
Τὴν καρδιά μου ξνας πόνος πλημμυρίζει
"Αχ! Θεέ μου ὑποφέρω τρομερά.

Μιὰ ἀγωνία τρομερὴ μὲ βασανίζει
Λέτε νὰ βγῶ στὴν Γεωμετρία βρὲ παιδιά
Αὐτὴ ἡ σκέψις στὸ μυαλό μου τριγυρίζει
Καὶ μὲ κτυπᾶ σὰν μὲ μαχαίρι στὴν καρδιά.

ΛΕΛΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ
Γαλ. Σχολὴ Χανίων Τάξις ΣΤ'

Φαντᾶρε μας περήφανε καμῖοι τῆς πατρίδας
εἶσαι γιὰ μᾶς τὸ στόλισμα μιᾶς ζωντανῆς ἐλπίδας
ὄλοι σὲ χαιρετίζομε ἀπ' τῆς ψυχῆς τὸ βάθος
καὶ λέμε τὸ τραγοῦδι σου δλημερὶς μὲ πάθος:
"Ὅσο μακρὰ κι' ἂν βρισκεσαι εἴμαστ' ἐμεῖς κοντὰ σου
μέσα στὴ φαντασία σου στὴν ὄψιν τὴν γλυκειά σου
Μὲ θάρρος μὲ ὑπομονὴ πιστὸς στὸν ὄρκον μένει
γιατ' εἶσαι γυιὸς μιᾶς ὁμορφῆς Ἑλλάδας δοξασμένη.
"Ὅπου βρεθῆς, τὸ γέλιο σου πάντα χαρὰ σκορπίζει
γιὰ σὲν ὁ κόσμος χαιρέται καὶ σὲ καλωσορίζει.
Γιὰ σένα γλυκοκελαδεῖ στὴ φυλλωσιά τ' ἀηδονί
κι' ἡ νίκη μὲ ἀθάνατες μυρτιές σὲ στεφανώνει
Πολλὲς φορὲς κορυάστερες στὸν ἔνδοξον ἄγωνα
ὁμως ποτὲ δὲν λύγισαν τ' ἀτσάλινά σου γόνα.
Τὸ νοιώθουμε πολὺ καλὰ ποιὸς εἶσαι τί ἀξίζεις,
γιὰ τῆς πατρίδος τὸ καλὸ καθημερινὰ πασχίζεις.
Οἱ φίλοι σου κι' οἱ συγγενεῖς σ' ἔχουν κρυφὸ καμῖοι
καὶ τὴν εὐχή γιὰ ὄπλο σου τῆς μάνας ἔχει πάρει.
Αὐτὴ σοῦ δίνει τὴ χαρὰ ἐλπίδα καὶ κουράγιο
καὶ κάθε μέρα τὸ κερί φέγγει μπροστὰ στὸν ἅγιο.
Γεννήθηκες νὰ πολεμᾷς τὸν Βάρβαρον ἔχθρον μας
κι' ἂν πάτησε πολλὲς φορὲς τὸ χῶμα τὸ δικὸ μας
ἢ λόγγη σου τὸν τρύπησε κι' ἔφυγε ντροπιασμένος
καὶ χάθηκε μὲ στεναγμὸ κατακουρελιασμένος.
Ζήτω Πατρίδα μας γλυκειά Ἑλλάδα δοξασμένη
ἀπ' τὸν τρανὸ φαντᾶρο μας δαφνοστεφανωμένη.
"Ὅσο περνᾶει ὁ καιρὸς οἱ μέρες καὶ τὰ χρόνια
δ,τι κι' ἂν σοῦ γρεμίζουμε τὰ ἐχθρικά κανόνια
καινούργια πάλι φτιάχνονται καὶ λάμπουν μὲ χάρη
ἀπ' τὸ φαντᾶρο πλάι σου ποὺ στέκει μὲ καμῖοι
Ζήτω τὰ Ἑλληγόπουλα ποτὲ νὰ μὴν πεθάνουν
κι' ἂν σταματοῦν πολλὲς φορὲς τὰ δυνατὰ τους βάνουν
Περήφανα καρτερικὰ τὸ ἔργο συνεχίζουν
καὶ στὴν γλυκειά πατρίδα μας νίκες λαμπρὲς χαρίζουν
Θὰ εἶναι πάντα νικητὲς, ἀκούραστοι στὴν πάλη
νὰ φτιάξουν μιὰ πανέμορφη Ἑλλάδα πιδ μεγάλη...

ΙΩΣΗΦ ΖΑΜΠΕΔΑΚΗΣ
Ζα Πρακτικὸ

MANNA ΤΟΥ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ

Οἱ γέροι πιδ αἰῶνες κι' ἂν κυλοῦνε
καὶ φεύγουνε γιὰ πάντα μακρὰ
στ' αὐτιά μις ὄλων κάθε μέρα ἀντηχοῦνε
τῆς Κρητικῆς τῆς δόξας τὰ βιολιά.

Στὶς γέρικες κορφές τοῦ Ψηλορείτη
στὶς ἀσπρισμένες ἀπ' τὰ χρόνια τὰ πολλὰ
κάθετ' ὁ Δίας καὶ ὁ Μίνωας ἀντίκρυ
καὶ ἀγναντεύουν τὴν Κνωσσό τους κεῖ μακρὰ.

Κρήτη! Πατρίδα τῶν μεγάλων μας Ἑλλήνων,
ποῦσαι παράδεισος στὴ γῆ ἀληθινά,
ποῦ τὸν Λευτέρη γέννησες, ἐκείνον
ποῦ μεσουράνησε τὴ χώρα μας ξανά.

ΓΕΩΡΓ. ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ
ΣΤ' Γυμνάσιον—Νεαπόλεως

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

«Εὐαγγελίζου Γῆ χαρὰν μεγάλην»
«Αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν»

Αἱ λέξεις αὐταὶ περιέχουν τὴν φαιδρὰν καὶ χαρμόσουν ἀναγγελίαν τοῦ πλέον ὑψηλοῦ καὶ τοῦ πλέον θαυμαστοῦ γεγονότος, τὸ ὁποῖον συνέβη ποτὲ ἐν τῇ κόσμῳ, ἀπ' οὗτοῦ ὑπῆρξεν οὗτος καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἀποτελεῖ ἐν τῇ ἡθικῇ καὶ θρησκευτικῇ κόσμῳ τὸ κέντρον τρόπον τινὰ τῆς πνευματικῆς ἐκρύπτου, δι' ἅπασαν τὴν δημιουργίαν. Ἡ ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἔσχετίσασα τὸ μέγιστον τοῦτο γεγονός διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, τῆς ἀποστολῆς τοῦ Σωτῆρος καὶ Λυτρωτοῦ εἰς τὸν κόσμον, πρὸς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ εὐ-

σεβοῦς Γένους μας ἀπὸ μακροχρονίου δουλείας, συνεδύασε τὸν ἑορτασμόν τῶν δύο τούτων εἰς μίαν ἐθνικοθρησκευτικὴν ἢ μάλλον Ἑλληνοχριστιανικὴν ἑορτήν. Ὅπουδῆποτε τῆς Γῆς ὑπάρχουν καὶ κινεῦνται Ἑλληνες Ὀρθόδοξοι ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἐνοῦνται νοερώς κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν καὶ συναεορτάζουν ἐνθουσιωδῶς διὰ τοῦ διπλοῦ τούτου ἑορτασμοῦ τοὺς διπλοὺς δεσμοὺς εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν γηραιὰν καὶ στοργικωτάτην Μητέρα, τὴν ὀρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν των, ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς τὴν γλυκεῖα καὶ ἀλησμόνητον πατρίδα των.

ΜΑΡΙΚΑ ἸΩ. ΖΕΡΒΑΚΗ

ΣΤ' Γυμν. Νεαπόλεως

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

A) ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Τὸ Γυμνάσιό μας, συνεχίζοντας τὴν λαμπρὰν ἀθλητικὴν του ἱστορίαν, κατέχει σήμερον ἐξέχουσιν θέσιν μεταξὺ τῶν Γυμνασίων τοῦ Νομοῦ.

Ἡ ὄβλη του λαμπρὰ ἀθλητικῆς δρασιάς ὀφείλεται εἰς τὰς ἀόκνους προσπάθειας τοῦ γυμναστοῦ μας κ. Δυκάκη ὅστις προσπαθεῖ μὲ κάθε τρόπον νὰ φέρῃ τὸ γυμνάσιον μας εἰς ἀνώτερα ἐπίπεδα ὡς πρὸς τὸν ἀθλητισμόν ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς φιλοτιμίας προσπάθειας τῶν μαθητῶν, οἵτινες συμβάλλουν ὅσον εἶναι δυνατόν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀθλητισμοῦ.

Στὸν τομέα τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ ἔχει ἐξαιρετικούς ἀθλητὰς ἐκ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι ἔχουν ἱκανοποιητικὰς ἐπιδόσεις. Στους δρόμους ταχύτητος ὁ πολυσύνθετος ἀθλητὴς Λαζαράκης (Η') κατέχει τὰ σκήπτρα μὲ ἀτομικὰ ρεκόρ εἰς μὲν τὰ 100 μ. 11"4, εἰς δὲ τὰ 200 μ. 24" ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ πολὺ καλὸς ἐμποδιστὴς. Ἐπίσης πολὺ καλὸς στοὺς δρόμους ταχύτητος εἶναι ὁ Πεδιαδίτης (ΣΤ') ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ αὐτὸς πολυσύνθετος φέρων ἱκανοποιητικούς χρόνους στὰ 100 καὶ 200 μ. Εἰς τὰ ἄλματα οἱ Λαζαράκης (Η') καὶ Πεδιαδίτης (ΣΤ') καὶ Ἀλεξανδρίδης (Ζ') ἔχουν πολὺ καλὰς ἐπιδόσεις. Ὁ Μαζαράκης ἔχει ἀτομικὸ ρεκόρ στὸ μῆκος 6 μ. ὁ δὲ Πεδιαδίτης 5,40 μ. Ὁ Ἀλεξανδρίδης ἂν καὶ νεαρώτατος κατέχει τὴν θέσιν τοῦ πρωταθλητοῦ εἰς τὸ τριπλοῦν μὲ 12 μ. Εἰς τοὺς δρόμους ἀντοχῆς μονάχα ὁ Πεδιαδίτης (Ζ') εἶναι ἱκανὸς ἀθλητὴς μὲ χρόνόν 3',50" εἰς τὰ 1000μ.

Εἰς τὰς ρίψεις ὁ Πεδιαδίτης (ΣΤ) εἶναι πολὺ καλὸς μὲ ἀτομικὸ ρεκόρ εἰς τὴν Ἑλλ. Δισκοβολίαν 31,80 μ. εἰς δὲ τὴν σφαιροβολίαν (μὲ σφαῖρα ἀνδρική) 10,20 μ. Ἀπὸ τῆς μαθήτριες ποὺ ἐπιδίδονται εἰς τὸν ἀθλητισμὸν μόνον ἡ Τασιαδάμ (Ζ) ξεχωρίζει μὲ 10" στὰ 80 μ.

Ἀξιοπρόσεκτος ὅμως εἶναι ἡ κίνησις γύρω ἀπὸ τῆς ἀθλοπαιδιῆς καὶ ἰδίως στὸ Μπάσκετ μὴ μὲν μὲσα στὰ ἄλλα ἀθλήματα κατέχει ἐπιζήλον θέσιν. Καὶ ἐδῶ χάρις εἰς τὴν ἐμπνευσμένην παρακολούθησιν

τοῦ Γυμναστοῦ μας ἐδημιουργήθησαν ἰσχυρότατες ομάδες εἰς ὅλας τὰς τάξεις σχεδόν. Τὴν καλύτεραν δὲ ομάδα μπάσκετ μὴ μὲν διαθέτει ἀναμφισβήτητα ἡ Ζ' τάξις ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς: Βάρδαν, Ρενιέρην, Ρουμελιωτάκη, Τσαγγαράκη καὶ Ζολινδάκη. Ἄλλοι καλοὶ μπασκετμπολίσται εἰς ἄλλας τάξεις ὑπάρχουν ὅπως ὁ Λαζαράκης (Η) καὶ Μαθθάρας (ΣΤ).

Στὸ βόλεϊ μὴ μὲν παρυσιαζόμε ἱκανὴ ἐξέλιξη διαθέτοντες 3 πλήρεις ομάδες (Η) (Ζ) (ΣΤ), μὲ καλύτεραν τὴν ομάδα τῆς Ζ' ἡ ὁποία ἤλθε πρώτη στὸ περυσινὸ σχολικὸ πρωτάθλημα ποὺ γίνεται κατ' ἔτος. Ἀλλὰ καὶ στὸ ποδόσφαιρο δὲν ὕστεροῦμε. Δυνάμεθα νὰ παρατάξωμε μίαν πλήρη ομάδα ποδοσφαίρου. Πολλοὶ δὲ ποδοσφαιριστὰ μαθητὰ εἶναι: στελέχη τῆς Ἀγῆς ὁμάδος τοῦ Α. Ο. Ἀγίου Νικολάου. Τοιοῦτοι εἶναι ὁ Κεφαλοῦκος (Ζ), Φουρνιωτάκης (Ζ), Ἀλεξανδρίδης Τ. (Ζ) καὶ Μαζαράκης (Η).

Ἐν γένει εἰς τὸ Γυμνάσιον μας ἔχει ἀναπτυχθῆ πολὺ ὁ ἀθλητισμὸς καὶ ἐλπίζομεν δι: μὲ ὀλίγην ἀκόμα προσπάθεια θὰ κατορθώσωμε νὰ ἀνέλθωμε εἰς ἀνωτέρας βαθμίδας.

B) Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Τὴν 17ην Φεβρουαρίου ἐορτάσθη εἰς τὸ Γυμνάσιον μας ἡ ἑορτὴ τῆς μητέρας ἡ ὁποία εἶχε ἀναβληθῆ διότι εἶχε συμπέσει μὲ τῆς ἡμέρας τῶν διαγωνισμῶν. Ἐν ἀρχῇ ὠμίλησεν ὁ κ. Γυμνασιάρχης, ὅστις ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς ἑορτῆς τονίσας τὸν σπουδαῖον ρόλον τῆς μητέρας εἰς τὴν ἐν γένει διαθροῦσιν τῆς Κοινωνίας. Ἀκολούθως οἱ μαθητὰ καὶ μαθήτριαι, Ι. Φιορέτζης (Η), Ι. Γιανναδάκης (Ζ), Ἐμμ. Κουρίνος (ΣΤ), Η Μπρόκου (Ε), Ι. Γραμματικάκης (Γ) καὶ Ε Ἀλέξη (Γ) ὠμίλησαν καὶ ἀπήγγειλαν ὠραιότατα ποιήματα τονίσαντες τὸν δεσμόν ὁ ὁποῖος ὑπάρχει μεταξὺ τῆς μητέρας καὶ τοῦ τέκνου.

Ἐξῆραν περὶ τὴν προσωπικότητα τῆς μητέρας καὶ ὑπεγράμμισαν δι: ἀπ' αὐτὴν ἐξαρτᾶται κυρίως ἡ περιφρόρησις τῶν ἡθικῶν καὶ ἀνθρωπιστικῶν

ΕΥΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ 1821

Τετρακόνσια τόσα χρόνια,
σουχάν πάρει τὸ σπαθί
κι' φωνή σου ἀπ' τὸν τάφο
δὲν μποροῦσε ν' ἀκουσθῆ.

Ὡσπου τέλος κάποια μέρα
τὰ παιδιά σου, τὰ ὄρφανὰ,
ἀπ' τὸν τάφο πὺ βρισκόσουν
σ' ἀναστήσανε ξανά.

Ἐροίχτες ὅπου περνοῦσε
κεραυνούς, ἀστροπελέκια,
καὶ χτυποῦσαν γαταγάνια
καὶ βροντούσανε τουφέκια.

Ἄκουες ὅπου περνοῦσε
νὰ σοῦ ψάλλουνε ᾠδές,
νικητήριες τὰ πελάγη,
οἱ κάμποι, κι' οἱ βουνοκορφές.

Ἐσκορποῦσε τ' ἅγιο φῶς σου
ἄφθονο στήν οἰκουμένη
γιὰ νὰ δείξης στοὺς ἐχθρούς σου
ὅτ' ἡ Ἑλλάδα δὲν πεθαίνει.

Ὡσπου κι' οἱ ἐχθροὶ σου ἀκόμα
θεία χώρα τῆς Παλλάδος
φώναξαν τὸ «χαῖρε ὦ χαῖρε
ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος».

ΕΜΜ. ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΗΣ

Ha' Πρακτικοῦ.

B. Γ. X.

Τὸ ὀρθόδοξο Πάσχα ἐορτάζεται, ὡς γνωστὸν
κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν Πανσέληνον, ἥ-
τις ἔπεται μετὰ τὴν ἐκρινὴν ἰσημερίαν,

Μὲ τὸ πρόβλημα τοῦτο ἠσχολήθησαν πλείστοι
μαθηματικοὶ καὶ ἀστρονόμοι μετὰ τῶν ὁποίων καὶ
ὁ διάσημος μαθηματικὸς Gauss ὅστις ἔδωκε πλεί-
στας μεθόδους εὐρέσεως τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Πά-
σχα.

Ἀναφέρω μίαν τῶν μεθόδων τούτων, τὴν εὐκο-
λοτέραν ἀπὸ ἀπόψεως πρακτικῆς ἐφαρμογῆς.

Παριστάνω μὲ X τὸν ἀριθμὸν ὅστις δεικνύει τὸ
ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον θέλω νὰ εὕρω τὴν ἡμερομηνίαν
τοῦ Πάσχα.

Δικαιῶ διαδοχικῶς τὸ X διὰ 4, 7, καὶ 19 καὶ ἔ-
στωσαν V_1, V_2, V_3 τὰ ἀντίστοιχα ὑπόλοιπα τῶν διαι-
ρέσεων τούτων. Ἐστω V_4 τὸ ὑπόλοιπον τῆς διαιρέ-
σεως $(19 \cdot V_1 + 15) : 30$ καὶ V_5 τὸ ὑπόλοιπον τῆς
διαιρέσεως $[2 \cdot V_1 + 4 \cdot V_2 + 6 \cdot (V_4 + 1)] : 7$ Τὸ Πάσχα θὰ
ἐορτάζεται μετὰ $13 + V_4 + V_5$ ἡμέρας μετὰ τὴν 22αν
Μαρτίου.

Διερεύνησις. Τὸ ἐλάχιστον τοῦ ἀθροίσματος
 $13 + V_4 + V_5$ λαμβάνει χώραν διὰ $V_4 = 0, V_5 = 0$ καὶ
εἶναι ἴσον 13, τὸ δὲ μέγιστον διὰ $V_4 = 29$ καὶ $V_5 = 6$
καὶ εἶναι 48.

Ἐπομένως τὸ Πάσχα δὲν ἐορτάζεται, ἐνωρίτερον
μὲν τῆς 4ης Ἀπριλίου ἢ ἀργότερον δὲ τῆς 9ης Μαΐου.
Παράδειγμα. Ἡμερομηνία τοῦ Πάσχα διὰ τὸ
ἔτος 1954 ἔχω $X = 1954, V_1 = 2, V_2 = 1, V_3 = 16, V_4 =$
 $19, V_5 = 2.$

Ἐπομένως $13 + V_4 + V_5 = 13 + 19 + 2 = 34.$

Ἄρα τὸ Πάσχα τοῦ 1954 ἐορτάζεται 34 ἡμέρας
μετὰ τὴν 22 Μαρτίου ἢ τοὶ 25 Ἀπριλίου.

N. ΔΙΑΚΟΥΛΑΚΗΣ

Καθηγητῆς Μαθ. Β' Γυμνασίου Χανίων.

ΣΤΗ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ζωή, μαγεύτρα, πλάνα, ξελογιάστρα,
νὰ φύγω ἀπὸ κοντά σου δὲν μπορῶ,
γιατ' ἔχω νοιώσει μεσ' τὴν ἀγκαλιὰ σου
τῆς νεότητος μου τὸν πρῶτο τὸν παλιό.

Καὶ εἶν' ἡ νεότη ζηλευτὴ κι' ὄραϊα,
π' ὅσο τὰ χρόνια φεύγουν καὶ παιροῦν,
ἀφίνει στήν καρδιά μας ἀναμνήσεις
ποῦ δὲν μποροῦν ποτὲ νὰ ξεχασθοῦν.

Γιαυτὸ, ζωὴ μαθητικὴ, μὴ φεύγεις,
μεῖν' ἀκόμα μόνο μιὰ στιγμή.

Ὡ! ἂς μποροῦσα νὰ σέ ξαναζήσω
ἀξέχαστη «μαθητικὴ ζωή».

ΖΩΗ ΟΡΝΕΡΑΚΗ
H' Πρακτικοῦ Γ.Θ.Χ.

ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ ἀγάπη τοῦ τέκνου πρὸς
τὴν πατρίδα, τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἐργασίαν.

Τοιοῦτοτρόπως ἐκλείσεν ἡ σεμνὴ τελετὴ ἡ ὁποία
ἦτο ἐλάχιστος φόρος τιμῆς πρὸς ἐκείνην ἡ ὁποία δὲν
ἔπαυσε καὶ οὔτε θὰ παύσῃ νὰ εἶναι τὸ φῶς τὸ κατυγά-
ζον τὸν κόσμον.

I. M. ΣΟΛΙΔΑΚΗΣ

Μαθητῆς Ζ' τάξεως Γυμνασίου Ἀγίου Νικολάου

Ὁ ἀμελής Νίκος μπαίνει σ' ἓνα ναρτώει :

Μοῦ ἔδωσε ὁ πατέρας μου τριάντα χιλιάδες δραχμές ν' ἀγοράσω μισή ὀκτὼ ζάχαρι, μισή ρύζι, καὶ μισή λάδι.

Πόσες δραχμές θὰ μοῦ δώσετε νὰ τοῦ φέρω βέστα;

— Τέσσερες χιλιάδες, παιδί μου.

— Εὐχαριστῶ, ἀπαντᾷ ὁ Νίκος καὶ φεύγει.

— Στάσου λοιπὸν νὰ πάρης τὰ βέστα.

— Ἄ, ὄχι!.. Δὲν πρόκειται νὰ φωνίσω... ἀλλὰ δὲν μποροῦσα νὰ λύσω τὸ πρόβλημά μου!

— Τὸ ὅτι μποροῦν μὲ τὰ τηλεσκόπια ν' ἀνακαλύπτουν καινούργια ἀστέρια τὸ καταλαβαίνω. Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω μπαμπά, εἶναι πὼς μαθαίνουν τὰ ὀνόματά τους!...

— Ἡ Μαρίκα περιμένει τὴ γιαγιά της καὶ ρωτᾷ τὴ μαμὰ της:

Μαμὰ, πότε θάρθῃ ἡ γιαγιά;

Μετὰ τὸ φαγητό, παιδί μου.

᾿Ω! φωνάζει ἡ Μαρίκα, ἄς φᾶμε λοιπὸν τώρα ἀμέσως, γιὰ νὰ ἐρῇ γρηγορότερα!

Στὸ Σχολεῖο ἔχει ἀρχίσει τὸ μάθημα καὶ ὁ καθηγητὴς ρωτᾷ τὸν μικρὸ Πέτρο ποῖς εἶναι ὁ δορυφόρος τῆς γῆς.

Ὁ Πέτρος μένει μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα καὶ φαίνεται πολὺ στενοχωρημένος.

Σὲ στενοχωρεῖ δλέπω ἡ ἐρώτησίς μου, τοῦ λέει ὁ καθηγητὴς.

Δὲν μὲ στενοχωρεῖ ἡ ἐρώτησίς σας, κύριε καθήγητά, ἀλλὰ ἡ... ἀπάντησίς σου ποῦ στάθηκε στὸ λαιμό μου...!

Ἡ κ. Γεωργία ἀνησυχοῦσε τὸν τελευταῖο καιρὸ γιὰ τὴν διανοητικὴ κατάστασι τῆς κορούλας της, τῆς Λιλῆς. Τῆς φαινόταν ὅταν νὰ μὴ δούλευε καλὰ ἡ σκέψις της. Πῆρε λοιπὸν τὴν ἀπόφασιν νὰ τὴν πάη σ' ἓνα ψυχίατρο νὰ τὴν ἐξετάσῃ.

Ὁ γιατρὸς ρωτᾷ τὴ Λιλῆ:

— Εἶσαι ἀγόρι ἢ κορίτσι;

— Ἀγόρι! ἀπαντᾷ ἡ Λιλῆ.

Ὁ γιατρὸς ξαφνιαίνεται καὶ ξα-

— Ὅταν μεγαλώσῃς τί θὰ γίνῃς ἄντρας ἢ γυναίκα;

— Ἄντρας ἀπαντᾷ ἡ Λιλῆ.

Ὁ γιατρὸς κουνάει ἀπελπισμένος τὸ κεφάλι του.

Στὸ δρόμο, ἡ μαμὰ της ρωτᾷ τὴ μικρῆ:

— Γιατί, κόρη μου, ἔδωσες τέτοιες ἀπαντήσεις στὸν γιατρό;

Κι' ἡ Λιλῆ ἀπαντᾷ:

— Μὰ ἀφοῦ μοῦκανε τόσο ἀνόητες ἐρωτήσεις; Φαίνεται πὼς εἶναι τρελλὸς ὁ καὶ μένος.

ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ ΜΙΧ.

ΣΤ' Ἐμπ. Σχολῆ Ἱερικέτρας.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς ρωτᾷ ἓνα μικρὸ μαθητῆ.

— Πόσο κάνουν δύο καὶ δύο;

Αὐτὸς ἀφοῦ σκέφτηκε λίγο ἀπήνησε:

— Αὐτὸ ἐξαρτᾶται...

— Πῶς; ρώτησε ἐκπληκτος ὁ ἐπιθεωρητὴς.

— Ἐξαρτᾶται. Ἄν δηλ. τὸ ἓνα 2 εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ ἄλλο κάνουν τέσσερα, ἂν εἶναι δίπλα κάνουν εἴκοσι δύο.

Ὁ Νίκος ἔσπασε τὸ τζάμι τῆς σάλλας μὲ τὸ τόπι του καὶ ἡ μαμὰ του ἔξω φρενῶν τοῦ λέει.

— Ἐννοια σου καὶ ὅταν θάρθῃ τὸ βράδυ ὁ κύριος Δῆμος (ἐννοῶντας τὸν πατέρα του) θὰ σὲ διορθώσῃ.

Ὁ Νίκος ἐκπληκτος τάχα ἀπαντᾷ:

— ᾿Ω μαμὰ, ἐσὺ ποῦ λὲς ὅτι πρέπει ν' ἀκολουθοῦμε πάντα τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχαίων προγόνων μας θὰ παραβῆς τώρα ἓνα μεγάλο ρητό τους:

— Τί λὲς, ποῖο ρητό;

Κι' ὁ Νίκος: «Τὰ ἐν Νίκο μὴ ἐν Δῆμο».

Καὶ ἡ μαμὰ!!!

ΓΙΑΝΝΟΥΔΑΚΗ ΔΟΥΛΑ

Ἡ Πρ. Γ. Θ. Χ.

Ἐνας μαθητὴς δαίνει στὸ μῆθημα τῆς Ἀνθρωπολογίας. Προτοῦ ὅμως ἀφήσῃ τὸ θρανίον του, λέγει στὸ φίλο του «Καὶ μὲνε νὰ μοῦ λὲς γιατί δὲν ξέρω τίποτα». «Καλὰ καλὰ ἐννοια σου» τοῦ λέει ὁ ἄλλος.

Ὁ καθηγητὴς τὸν ρωτᾷ νὰ τοῦ δεῖξῃ ποῦ δρῖσκονται οἱ πνεύμονες. Αὐτὸς γυρίζει δεξιὰ κι' ἀριστερὰ καὶ τέλος κυττάζει τὸ φίλο του ποῦ ἐκεῖνη τὴν στιγμὴ μιὰ μύιγα τὸν τσιμπᾷ στὸ σθέρκο καὶ αὐτὸς κάνει μιὰ κίνηση γιὰ νὰ τὴν διώξῃ. Τὸν ἐλέπει ὁ ἄλλος καὶ λέγει θριαμβευτικὰ νομίζοντας ὅτι εἶναι σωστό, δείχνοντας τὸν σθέρκον του: Ἐδῶ κύριε καθηγητά. Φυσικὰ ὅλη ἡ τάξις τραντάχτηκε ἀπὸ τὰ γέλια εἰς βάρος τοῦ δυστυχοῦς μαθητοῦ ποῦ ἀκόμα τὸ φουσᾷ καὶ δὲν κρυώνει.

ΦΡΑΓΚΕΙΑΔΟΥ ΜΑΙΡΗ

ΣΤ' Γ. Θ. Χ.

Ἐνας μικρὸς μαθητὴς κἀνοντας τὴν προσευχὴν του.

— Θεὲ μου κάμε σὲ παρακαλῶ νὰ εἶναι ἡ Ρώμη πρωτεύουσα τῆς Γερμανίας.

Ἡ μητέρα του ποῦ τὸν ἀκούει τὸν ρωτᾷ γιατί τὸ λέει αὐτό.

— Γιατί ἔτσι τὸ ἔγραψα στὸ διαγωνισμό, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος.

— Ἐγὼ, λέει ἓνας μαθητὴς, ζυγίζω 38 ὀκτὼδες χωρὶς τὰ πόδια μου.

— Καὶ πὼς τὸ κατάφερες νὰ ζυγίσθῃς ἔτσι; τὸν ρωτᾷ ὁ φίλος του.

— Κάθισα στὴ ζυγαρὶά μὲ τὰ πόδια μου ἔξω ἀπ' αὐτήν.

— Μαμὰ: Κοιμᾶσαι Τοτό;

Τοτός: Τί θέλεις Μαμὰ;

Μαμὰ: Γιατί ἔφαγες τὸ γλυκὸ ἀπὸ τὸ δάξο;

Τοτός: Κοιμᾶμαι μαμὰ.

ΠΕΤΡΑΚΗ ΚΑΙΤΗ

ΣΣ' Γ. Θ. Χ.

Εὐπνῶν ἓνα ὄπναρὰ κατὰ τὰ μεσάνυχτα, καὶ τοῦ ἀναγγέλλουν τὸ θάνατο τῆς μητέρας του.

— Ἀλήθεια; ἀπαντᾷ. Πόσο θὰ κλάψω τὸ πρῶτὸ ποῦ θὰ ξυπνήσω!..

Καὶ γυρίζοντας ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρὸ ἀποκοιμήθηκε...

ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ ΚΑΤΙΝΑ

ΣΤ' Γυμν. Βάμου.

Τετρακόσια δλόκληρα χρόνια κυκλωμένος ὁ Ἑλληνας ἀπὸ τὴν πιδ σκληρὴ σκλαβιά, ἀκουγε μέσα βαθεῖα στὴν καρδιά του τὴ μυστικὴ αὐτὴ φωνή: «Ξύπνησε καημένη βαχιά». Κι' ἡ φωνὴ αὐτὴ ἔδινε φτερά σὲ κάθε Ἑλληνικὴ ψυχὴ. Στύλωνε τ' ἀδυνατισμένα γόνατα. Ζωνιάνευε τὴ σπίθα τῆς Ἐλευθερίας πὺ αἰῶνες τώρα ἦταν κρυμμένη μέσα στὴ στάκτη τῆς δουλείας.

Οἱ Τούρκοι τῶν χρόνων αὐτῶν μὲ τὸ πάρισμο τῆς πόλης, ξεχύθησαν στὴν ἄμορφη πατρίδα σὰν χείμαρος καταστρεπτικὸς, πὺ σάρωσε τὰ πάντα στὸ διάβα του. Ὅμως οἱ πρόγονοὶ μας πίστευσαν πὺς «πάλι μὲ χρόνια μὲ καιροὺς πάλι δικὰ μας θάνατι». Τὶ κι' ἂν ὁ κατακτητὴς ξεγύμνωσε τὸ Ἑλληνικὸ σπῖτι ἀρπαξε τὶς περιουσίες, ἔκλεισε κι' ἔκαψε τὶς ἐκκλησίες; Ἡ πίστη, ἡ χριστιανικὴ πίστη ἀπόμεινε μοναδικὸς κι' ἀνεξάντλητος θησαυρὸς γιὰ κάθε Ἑλληνα. Ἡ καρδιά του ἔμοιαζε, θάλεγε κανεὶς, μὲ ἐκκλησιὰ, πὺ μέσα ἔκαιε ἀκοίμητο τὸ κανδήλι τῆς Πίστης. Πόσοι δοριάδες δὲν φύσηξαν μανιασμένοι, γιὰ νὰ σήσουν τὴ φλόγα αὐτὴ! Τὸ παιδομάζωμα, τὸ χαράτσι, τὸ κλείσιμο τῶν σχολείων καὶ τῶν ἐκκλησιῶν, οἱ φοβέρες, ἀλλὰ κι' οἱ ὑποσχέσεις τῶν Τούρκων σ' ὅποιον θάλλαζε τὴν πίστιν του. Σκεφθῆτε τὴν πείνα καὶ τὴ δυστυχία κι' ἀκόμη τὶς χιλιάδες, τὶς ἀμέτρητες, τῶν χριστιανῶν πὺ στὰ 400 χρόνια σάπιζαν μέσα στὶς φυλακές. «Κι' ἦταν βλα σιωπηλά, γιὰ τὴ τάσκιαζ' ἡ φοβέρα καὶ τὰ πλάκων' ἡ σκλαβιά!». Κι' ὅμως μ' ἔδες αὐτὲς τὶς τρομερὲς δοκιμασίες ἡ φλόγα τῆς πίστεως δὲν ἔσθησε.

Μὲ ὄπλο τὴν πίστη αὐτὴ ἀρχισαν κι' οἱ πολεμιστὰι τοῦ 1821 τὸν ἱερὸ ἀγῶνα. Μ' αὐτὴν καὶ γι' αὐτὴν πολεμοῦσαν. «Γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν ἀγία καὶ τῆς πατρίδος τὴν ἔλευθερία». Θάλασσα ἀπέραντη ἔγινε τότε ἡ πίστη καὶ κατάπιε τὸ βράχο πὺ 400 χρόνια πλάκωνε βαρεῖα καὶ γέμιζε μὲ ἀναστεναγμοὺς καὶ βογγητὰ τὴν ἄμορφη πατρίδα μας.

Γι' αὐτὸ οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοὶ μας δὲν εἶναι μόνο ἥρωες τῆς ἔλευθερίας, ἀλλὰ καὶ μάρτυρες τῆς πίστεως.

ΕΛΕΝΗ ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ
ΣΤ'. Γυμνασίου Νεαπόλεως.

(Ὅπως τὸ εἶδα σ' ἓνα ταξίδι μου ἐκεῖ)

Μιὰ ἀπὸ τὶς ἄμορφότερες γωνιὲς τῆς πατρίδος μας εἶναι τὰ μαγευτικὰ ἀκρογιάλια τοῦ Θερμαϊκοῦ στὴν Θεσσαλονίκη. Τὸ σπάνιο ὄμως αὐτὸ σύνολο τῶν δαντελωτῶν ἀκτῶν τῆς στολιζέται μὲ μιὰ θαυμασιὰ γοητεία ἰδίως κατὰ τὸ μελαγχολικὸ ἡλιοβασίλεμα.

Ὁ κουρασιακὸς θόρυβος τῆς ἡμέρας πὺ ξεχύνεται ἀπὸ τὸ κέντρο τοῦ τὴν Θεσσαλονίκη πρὸς τὰ γαλάζια πλάγια τοῦ διαλύεται σιγὰ—σιγὰ στὴν θαλπωρὴ τοῦ δειλινοῦ. Μὲ τὸ κρύψιμο τοῦ ἡλίου τὰ νερὰ γαληνεύουν καὶ ἀφήνουν τὰ σκοῦρα χρυσάφια τοῦ νὰ κηρεφτίζονται στὸ ἀργονόμισμα των. Ἄλλες βαρκοῦλες γυρνοῦν κουρασμένες ἀπὸ τὸ ψέρεμα τῆς ἡμέρας νὰ ἀράζουν στὶς ἀσφαλεῖς γωνιὲς τοῦ κόλπου καὶ ἄλλες ξεκινοῦν μὲ ζωὴ γιὰ τὸ πέλαιος μὲ τὸ φανάρι τοῦς ἐκτυφλωτικὰ φωτεινὸ.

Κουρασμένες ἄλλες πάλι ἔχουν ἀράξει γιὰ πάντα γιὰ νὰ γίνουν ἔρμαιο τῶν κυμάτων. Τὰ φῶτα σιγὰ—σιγὰ πληθαίνουν στὶς παραλίες καὶ ρυθμικὲς τώρα μελωδίες ἀπὸ τὰ κέντρα σμίγουν μὲ τὸ φλοῖσθο σ' ἓνα ὄρατο σκοπὸ. Τὸ σκοτάδι τοῦ δειλινοῦ ἀραιώνει ἀκόμη μὲ τὶς τελευταῖες ἡλιακτιδες κι' ἀφήνει νὰ διαγράφεται στὸ βάθος μὲ ἐπιβλητικὴτητα ὁ Λευκὸς Πύργος.

Ἀπέναντι ἀκριβῶς τὸ ἴδιο ἐπιβλητικὰ στέκει τὸ περίφημο ἀγαλμα τοῦ Βότση, πὺ τραβᾷ τὸ βλέμμα μας καὶ ἀφήνει τὴν ψυχὴν νὰ ἀνατρέξει στὸ πολυβασανισμένο παρελθὸν τῆς πατρίδος μας.

Μὲ τὸ πέρασμα τῆς ὥρας τὸ σκοτάδι σοῦ κρύβει τὶς τόσες ἄμορφιες τοῦ Θερμαϊκοῦ καὶ μόνο τὸ τρεμόσβημα τῶν ἀστρῶν πὺ σμίγουν στὸ βάθος μὲ τὰ φῶτα τῆς Θεσσαλονίγης ἀπομένει ἀπὸ τὸ μεγαλεῖο πὺ σκορπᾷ τὸ ἡλιοβασίλεμα. Ἀπομακρύνεσαι μὲ τὴν ψυχὴ ξεκουρασμένη, τὴ σκέψη καθαρὴ, γεμάτος τοῦ ἀπὸ μιὰ ἀρκετὰ εὐχάριστη διάθεση πὺ σοῦ προσέφερε ἡ ἄμορφη δύσις στ' ἀκρογιάλια τοῦ Θερμαϊκοῦ μὲ τὸ μουρμουριτὸ τῆς θάλασσας ἀκόμη στ' αὐτιά σου καὶ τὶς καλύτερες ἐντυπώσεις διὰ τὴν μακρυνὴ καὶ τόσο ἄμορφη γωνιὰ τῆς πατρίδος μας,

ΜΙΡΑΝΤΑ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗ
Τάξις Ε'. Γαλλικὴ Σχολή.

ΕΠΙΚΑΙΡΟ

III N III Σ Γ Ε Π Α

Ἀπὸ τὴν Καθαρὰ Δευτέρα, ἀρχίζου οἱ καλοὶ χριστιανοὶ τὸ δύσκολο μὰ ὄρατο ταξίδι. Λέγου πὺς εἶναι πέλαιος φουρτουνιασμένο ἡ μεγάλη Σαρκοστή. Ναι εἶναι ἀλήθεια. Καὶ ταξιδεύουν οἱ εὐλογημένοι ταξιδιώται, ἀνάμεσα στὰ κύματα τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς νηστείας γιὰ νὰ φθάσουν μιὰ μέρα στὸ πολυπόθητο λιμάνι πὺ τὸ ἄσβεστο φῶς καὶ ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως γεμίζουν τὶς καρδιές ἀπὸ δύναμη θεϊκὴ καὶ στοργὴ δλόγλυκια. Χαρὰ σὲ κείνον πὺ ταξιδεύει τὸ πέλαιος αὐτὸ ὅπως ὠρῖσε ἡ μητέρα μας ἐκκλησιὰ τοῦ Χριστοῦ, μὲ τὴν καρδιά γεμάτη ἀπὸ ἀγάπη ἀπέραντη, ἀπὸ ἀγάπη τόση πὺ νὰ μπορῇ νὰ συγχωρῇ

καὶ τοὺς ἐχθροὺς μὲ ἀπελεύθερη ψυχὴ ἀπὸ τὰ πάθη βλα, καὶ μὲ προσευχὴ θερμὴ, καὶ ἐγκράτεια μεγάλη καὶ μὲ νηστεία αὐστηρὴ. Ἡ νηστεία δὲν χρειάζεται διὰ νὰ μᾶς προσέξουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ νὰ ἐπαινεσοῦν αὐτὸν πὺ νηστεύει. Μὲ τὴν νηστείαν καὶ τὴν προσευχὴν καθαρίζεται καὶ ἐξαγνίζεται τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ. Ὁ Μ. Βασίλειος τόσο δυνατὰ τονίζει: «ἡ νηστεία προφήτας γεννᾷ, τοὺς δυνατοὺς ῶν νυσι, νομοθέτας σοφίζει, δημιουργὸς σωφροσύνης ἐστίν».

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΙΧ. ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ
Τάξις ΣΤ' Γυμνασίου Παλαιοχώρας

ΜΑΘΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ 3^{ΟΝ}

ΑΣΚΗΣΙΣ

διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Ζ'. Πρ. Κατ.

Ἐχομεν ἓνα κύλινδρον ὑάλινον κλειστὸν ἀπὸ τὸ ἓνα ἄκρον καὶ μήκους 1. Ἐντὸς αὐτοῦ δάξομεν ὑδράργυρον μέχρι ὕψους X καὶ εἰς τὴν θερμοκρασίαν τοῦ 0^ο. Ζητεῖται νὰ προσδιορισθῇ τὸ ὕψος αὐτὸ X μέχρι τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ φθάσῃ ὁ ὑδράργυρος, ἵνα ὁ μὴ καταλαμβανόμενος χώρος παρὰ τοῦ υδραργύρου εἰς τὸν σωλῆνα νὰ παραμένῃ ὁ αὐτὸς εἰς οἴανδήποτε θερμοκρασίαν.

Λύσις: Κατὰ τὰ εἰς προηγούμενα μαθήματα λεχθέντα πρέπει: 1) Νὰ μελετήσωμεν καλῶς τὴν ἄσκησιν ὥστε νὰ τὴν ἐντυπωθῶμεν. 2) Νὰ ἀνεύρωμεν τὸ κεφάλαιον τῆς φυσικῆς εἰς 3 ὑπάγεται καὶ 3) Νὰ ξεχωρίσωμεν τὰ γνωστὰ ἀπὸ τὰ ἄγνωστα. Καὶ α) Ἵπάγεται εἰς τὴν θερμότητα καὶ εἰδικῶς εἰς τὴν κυβικὴν διαστολὴν ὑγρῶν περιεχομένων εἰς δοχεῖον, β) Μελετῶντες ἐπισταμένως τὴν ἄσκησιν ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι διὰ νὰ μείνῃ ὁ ἀνωθεν τοῦ X χώρος πάντοτε σταθερὸς εἰς οἴανδήποτε θερμοκρασίαν, πρέπει εἰς τὴν θερμοκρασίαν αὐτὴν ἡ αὐξήσις τοῦ ὄγκου τοῦ σωλῆνος νὰ ἴσῃται μὲ τὴν αὐξήσιν τοῦ ὄγκου τοῦ υδραργύρου. Ἐὰν λοιπὸν καλέσωμεν S τὴν τομὴν τοῦ σωλῆνος τότε: 1) ὁ ὄλος τοῦ ὄγκου εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῶν 0^ο θὰ εἶναι $Y_0 = s_1$ 2) Ὁ ὄγκος τοῦ μὴ καταλαμβανόμενου μέρους ὑπὸ τοῦ υδραργύρου $Y_0 = S(1-x)$ καὶ 3) Ὁ ὄγκος τοῦ καταλαμβανόμενου καὶ συνεπῶς καὶ τοῦ υδραργύρου SX.

Εἰς τὴν τυχοῦσαν τῶρα θερμοκρασίαν ἡ ὄγκος τοῦ περιέχοντος πρέπει νὰ ἴσῃται μὲ τὸν ὄγκον τοῦ περιεχομένου δηλαδὴ πρέπει νὰ αὐξηθῇ ὁ ὄγκος τοῦ υδραργύρου τόσον ὅσον ὁ ὄγκος τοῦ δοχείου διὰ νὰ μείνῃ τὸ $Y_0 = S(1-x)$ τὸ αὐτό. Συνεπῶς: 1) Ὁλικὸς ὄγκος σωλῆνος εἰς τὸ $Y = s_1(1+ut)$. 2) Ὁ ὄγκος υδραργύρου εἰς θερμοκρασίαν τὸ $Sx(1+ut)$ ἐστὶν μ. συντελεστῆς κ, δ. υδραργύρου. Ἄρα ὁ ὄγκος τοῦ υδραργύρου εἰς τὸ σὺν τῷ ὄγκῳ τοῦ ὑπολοιπομένου μέρους τοῦ σωλῆνος ὅστις πρέπει νὰ παραμένῃ σταθερὸς ἴσῃται $S(1-x)$ πρέπει νὰ μᾶς δώσῃ τὸ ὄγκον Yt. Συνεπῶς:

$S(1+ut) = Sx(1+ut) + S(1-x)$ ἐξ ἧς διὰ διαιρέσεως διὰ S εὐρίσκομεν $1(1+ut) = x(1+ut) + 1 - x$ ἢ $1+ut = x+xt + 1 - x$ ἐκτελοῦντες τὰς πράξεις καὶ μεταφέροντες τὸ 1 εἰς τὸ α' μέρος ἔχομεν $ut = xt$ διαιροῦντες διὰ t εὐρίσκομεν $u = x$ ἐξ ἧς $X = \frac{u}{\mu}$.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Διὰ Ζ' τάξιν Κλασικῶν Γυμνασίων,

Μία ράβδος ὁμογενῆς ἔχει μήκος 90cm καὶ βάρους 1000 γραμμάρια. Εἰς τὸ ἓνα τῆς ἄκρον Α ἐξαρτῶμεν βάρους 1500 γραμμάρων. Ζητεῖται εἰς ποίαν ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ Α πρέπει νὰ στηρίξωμεν τὴν ράβ-

δον διὰ νὰ ἰσορροπῇ αὕτη.

Ἄσκησις ἐξαιρετικὰ ἀπλῆ. Πρέπει ἔτις νὰ προσέξῃ στὰ ἐξῆς ὁ ἀρχάριος μαθητής: 1) Ὅτι ἡ ράβδος εἶναι ὁμογενῆς. Συνεπῶς ἡ μάζα τῆς εἶναι διανεμημένη ὁμοιόμορφως καθ' ὅλον τῆς τὸ μήκος. Ἄρα τὸ κέντρον βάρους τῆς θὰ εὐρίσκεται εἰς τὸ μέσον τῆς. Πού σημαίνει πῶς σὺν νὰ εἶναι συγκεντρωμένο ὅλο τῆς τὸ βάρους τῶν 1000 γραμμάρων εἰς τὸ μέσον Γ. ἴτοι 45 ἑκατοστόμετρα ἀπὸ κάθε ἄκρον.

Μᾶς λέγει ἀκόμα ἡ ἄσκησις, πῶς στὸ ἄλλο ἄκρον Α ἔχομεν μίαν ἄλλην δύναμιν 1500 γραμμάρων. Συνεπῶς ἔχομεν δύο δυνάμεις παραλλήλους εἰς τὰ σημεῖα Α καὶ Γ ὁμορρόπους, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόστασις εἶναι 45 ἑκατ. καθ' ὅσον τὸ Γ εὐρίσκεται στὸ μέσον τῆς ράβδου τῶν 90 ἑκατοστῶν.

Ἄν ἀνατρέψωμεν εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς συνθέσεως δυνάμεων παραλλήλων καὶ ὁμορρόπων θὰ δοῦμε ὅτι: 1) ἡ συνισταμένη θὰ ἴσῃται μὲ τὸ ἄθροισμα τῶν συνιστωσῶν ἴτοι 2500 γραμμάρια τὸ δὲ σημεῖον τῆς ἐφαρμογῆς τῆς θὰ κεῖται πρὸς τὸ μέρος τῆς μεγαλύτερας καὶ θὰ κόβῃ τὴν ΑΓ εἰς μέρη ἀντιστροφῶς ἀνάλογα τῶν ἐντάσεων τῶν δυνάμεων. Ἄρα ἂν τὸ σημεῖον τῆς ἐφαρμογῆς Δ ἀπέχῃ ἀπὸ τὸ σημεῖον Α ἀπόστασιν X, ἀπὸ τὸ Γ θὰ ἀπέχῃ (45-X) συνεπῶς $\frac{1500}{1000} = \frac{45-X}{X}$ ἐξ ἧς εὐρίσκωμεν τὸ $X = 18$.

N. ΚΑΚΑΒΕΛΑΚΗΣ

Γυμνασ. Β. Γ. Χανίων.

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΠΟΙΟΣ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΠΛΟΥΣΙΟΣ;

Ἐνας ἰδιότροπος πλούσιος μᾶς ἔγραψε πῶς εἶναι διατεθειμένος νὰ δώσῃ σοβαρὸν χρηματικὸν ποσόν, ἵκανὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀνετη μελλοντικὴν ζωὴν, εἰς ἐκεῖνον ὅστις θὰ ἔδεδετο νὰ μετρήσῃ ἀπὸ τὸ ἓνα ἕως τὸ 2.000.000 μὲ μέτρησιν συνεχῆ. Δηλαδὴ οὐχὶ κατὰ ἑκατοντάδας ἢ χιλιάδας, ἀλλὰ συνεχῶς ἀπὸ ἓνα 2.000.000. Ἐθεσεν ὁμοίως ἀκόμα καὶ τὸν ἐξῆς ὄρον: Ὅποιος λάβῃ μέρος στὸν διαγωνισμὸν πρέπει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς μετρήσεως δὲν πρέπει νὰ κινήθῃ ἀπὸ τὸ κάθισμά του, μήτε γιὰ νὰ φάῃ, μήτε γιὰ νὰ κοιμηθῇ, μήτε γιὰ οἰονδήποτε λόγον νὰ διακόψῃ τὴν μέτρησιν.

Ὅποιος δέχεται νὰ μᾶς τὸ δηλώσῃ ἕως τέλος Μαρτίου.

Δηλώσεις μαθητῶν τοῦ Β' Γυμνασίου Ἀρρένων Χανίων ὡς καὶ τῶν μαθητριῶν τῆς Ζ' καὶ Η' τάξεως τῆς Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς Καλογραιῶν Χανίων ἀπαράδεκτοι, διότι γνωρίζουν τὸ μυστικόν.

N. ΚΑΚΑΒΕΛΑΚΗΣ

Φιλιππάκη Μιχ. Γυμν. Καστελλίου Πεδ.

«Η Κρήτη» σάν ποίημα ύστερεί στο στίχο, γλώσσα και μέτρο. Παρατηρούμε μιὰ προσπάθεια καλή. Σολιδάκη Γω. Ζ'. Γυμν. Αγίου Νικολάου.

Τὰ θεράμα μας συγχαρητήρια για τὸ προσδευτικό σας Γυμνάσιο. Ἡ κίνησης τοῦ Γυμνασίου σας θὰ δημοσιευθῆ. Κυκλοφορήσατε σὲ ὅλα τὰ παιδιά τὰ περιοδικό.

Μαρκιανῶ Ἰερμήνη Εβ' Γ. Θ. Ρ. «Ὁ ξενητεμένος» ἔχει κάποιο νόημα. Δημοσιεύομε τὶς καλύτερες στροφές

Ζεμπεδάκη Γω. Ζ'. Πρ. ΒΓ.Χ. «Ὁ Φαντάρος» ἔχει νόημα. Ἔιναι καὶ ἐπίκαιρο. Θὰ δημοσιευθῆ.

Κατακνεβέκη Παν. Εξ'. ΒΓ.Χ. Δὲν εἶναι δουλειά σου νὰ γράψης μάθημα ὀρθογραφίας. Μάθε πρώτα καλὰ ὀρθογραφία καὶ σύνταξη. Μιὰ καλή σου ἐκθεσοῦλα μπορεῖς νὰ μᾶς στείλης.

Νικηφορέκη Ἐλένη Γ. Θ. Χ. Ἐλήφθησαν.

Γράμματιλάκη Ἐμμ. Ζ'. Νεαπόλεως.

Τὰς ὑποδείξεις σου θεωροῦμε σωστάς.

Χατζάκη Ἐμμ. Η' Κλ. Α'. Γ. Χ.

Γιὰ τὴν Ἄλγεβρα ἐγράψαμε. Στείλε ἄλλο σατιρικό ποιηματάκι, ἀφοῦ τὸ προσέξεις ὁμως. Τὸ σατιρικό εἶναι τὸ πιὸ δύσκολο εἶδος τῆς ποιήσεως.

Κασιωτάκη Γω. Η' Κλ. Γ. Ρεθ.

Σὲ εὐχαριστοῦμε για ὅλα. Στείλε μας ἄλλο θέμα διότι τὸ «περὶ χρόνου» εἶναι συνηθισμένο. Σκοπός μας εἶναι σὲ πρωτότυπα καὶ εὐθύμα θέματα νὰ κινῶμε τὸ ενδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου

Δρακωνάκη Κ. Ζ'. Γυμν. Νεαπόλεως.

Ἡ ἐκθεσις θέλει διόρθωμα.

Κελ. Ἰδῆ Στέλλα ΣΤ' Γ. Θ. Ρ.

Σὲ εὐχαριστοῦμε πολύ. Τὸ θέμα «ἡ εὐσπλαχνία» καλὸ ἀλλὰ συνηθισμένο. Στείλε μας ἄλλο συντομώτερο καὶ μαθητικό.

Ψυλλάκη Στέλλα Ε'. Γ. Θ. Ρ.

Πολὺ σὲ εὐχαριστοῦμε για τὰ τόσο καλὰ σου λόγια καὶ για τὴν ὑποδοχή ποὺ κάνει τὸ καλὸ σας Γυμνάσιο σ' ἓνα περιοδικὸ ποὺ ἔγινε καὶ δικό του. Τὸ ποιηματάκι σου λίγο ἄτεχνο. Φαίνεται ὁμως ὅτι μπορεῖς νὰ γράψης καὶ καλὸ

τερο. Θὰ περιμένωμε.

Ἀκουμιανῆ Χρυσ. ΣΤ'. Γ. Θ. Ρ.

Τὰ λόγια σου πολὺ μᾶς ἐνθαρρύνουν. Ἡ μελέτη σου για τὸν κόσμο τοῦ «καλλιτέχνη» θέλει διόρθωμα. Ἀδὰ τὰ θέματα εἶναι δύσκολα. Γράψε μας ἄλλο μαθητικό. Βαβλιάνη Ἀδὰμ. Η'. τῆς Καστέλλι Ἠιδιάδος.

Τὸ θέμα καλὸ, ἀλλὰ πολὺ πρόχειρα γραμμένο. Λέπει τὸ πραγματικό χιοῦμορ.

Δεμπρινευδάκη Κετίνε Ζ'. Κλ. Γ. Θ. Ρ.

Μᾶς εὐχαριστεῖ ἡ προθυμία σας. Θὰ προτιμοῦσαμε ὁμως μαθητικὰ θέματα. Περιμένομε.

Μαθιουδάκη Θεοδ. ΣΤ' Γυμν. Πιλαιοχώρας.

Σὲ εὐχαριστοῦμε πολύ. Τὴν συνεργασία σου δημοσιεύομε με τίτλο «Νηστεία». Φρονίσετε για τὸν διπλασιασμὸ τῆς κυκλοφορίας τοῦ περιοδικοῦ.

Μελοξικανῆ Μπεύλη ΣΤ' Α'. Γυμν. Ἀρ. Χανίων.

Σὲ εὐχαριστοῦμε πολύ. Εἰς τὸ Γυμνάσιό σας στέλνομε τὰ τεύχη. Ζητᾶτε τα πάντοτε. Ἡ «Μαθητικὴ Ἠχώ» εἶναι δημοσιογρ. βῆμα ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν μαθητῶν. Ἄν θέλης νὰ σὲ διορίσωμε ἀνταποκριτὴ μας στὴν τάξη σου νὰ παίρνης ὁ ἴδιος τὰ φύλλα. Γράψε μας σχετικῶς. Μποροῦμε νὰ συνεργαστοῦμε καὶ νὰ ἔχωμε ἐκλεκτὲς συνεργασίες. Ἡ μελέτη σου για τὴν τέχνη πολὺ καλὸ τὸ θέμα, ἀλλὰ δύσκολο. Στείλε μας κανένα μαθητικό τοῦ Γυμνασίου σας θέμα.

Μετσογιαννῆ Ρένα Ζ'. Γυμν. Καστ. Πεδιάδος.

Πολὺ σὲ εὐχαριστοῦμε. Ἀπὸ τὸ τόσο φιλικὸ μας Γυμνάσιό σας περιμένομε πολλὰ. Θὰ δημοσιευθῆ ἡ συνεργασία σου. Θέλομε πρωτότυπα θέματα.

Σγουρῶν Γεώργ. ΣΤ'. Γυμν. Ἀρρ. Ρεθ.

Σὲ εὐχαριστοῦμε πολύ. Κακογραμμένη ὁμως καὶ με πολλὰ λάθη ἡ συνεργασία σου. Πρὶν στείλετε κάτι νὰ τὸ δίδετε στοὺς καθηγητὰς σας νὰ τὸ διορθῶνουν.

Συντεχνῆκη Μιχ. ΣΤ'. Ἐμπορ. Ἰσοκπέτρας.

Ἡ συνεργασία σου καλή. Σὲ εὐχαριστοῦμε. Εἰς τὴν Σχολή σας περιμένομε μεγαλύτερη κυκλοφορία. Γράψτε μὸς σχετικῶς.

Φραγκάκη Γεώργ. ΣΤ' Γυμν. Νεαπόλεως.

Μᾶς ἐβουβάρδισες με τὴν πλούσια καὶ πολλή συνεργασία σου. Θὰ δημοσιευθῆ τὸ ποίημά σου «Νεάπολη» καὶ «Μάννα τοῦ Ψηλορείτη».

Γιαννευδάκη Λεὼλα Η' Πρ. ΓΘΧ

Εὐχαριστοῦμε πολύ, θὰ προτιμοῦσαμε ἓνα μαθητικό θέμα, ποὺ νὰ ἔχη καὶ πιὸ ενδιαφέρον. Περιμένομε. Τὰ ἀνέκδοτα καλὰ.

Λατζιδάκη Κετίνε ΣΤ' Β' Βάμου.

Στείλε μὸς ἄλλο ἐπίκαιρο.

Ἀρώνη Αἰκατ. ΣΤ' Γυμν. Ἰερπετρίας.

Σὲ εὐχαριστοῦμε. Θὰ δημοσιεύομε τὸ «θὰ ἤθελα».

Φιλιππάκη Μιχ. Η' τῆς Γυμν. Καστελλ. Πεδιάδος.

Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ διὰ τὰ καλὰ σου λόγια καὶ τὴ φροντίδα σου για τὸ περιοδικό.

Δεκάκη Ἰ. Γυμν. Πόμπιας.

Ἐλήφθησαν. Ἐνα ἀνέκδοτο καλὸ.

Φιλιππάκη Μιχ. Η' Γυμν. Καστελλίου Πεδ.

Τὸ ποίημά σου ὕστερεί σὶὸ μέτρο. Θέλει διόρθωμα.

Μακρ. Δασκαλάκη Η' Κλ. ΓΘΧ

Τὸ θέμα καλὸ, θέλει ὁμως διόρθωμα. Στείλε μας ἄλλα ἀπὸ τὴ μαθητικὴ ζωή.

Κατσοῦλη Ἰωάννη Δβ' ΓΘΧ

Τὸ θέμα συνηθισμένο. Στείλε μας ἄλλο.

Κατσοῦλη Δημ. Γα Β. ΓΑΧ

Θέλομε μαθητικὰ ἀνέκδοτα.

Δεσποχήκη Θεοχ. Γυμν. Καστελλίου Πεδιάδος.

Σὲ εὐχαριστοῦμε πολύ. Τὸ Γυμνάσιό μας μᾶς συγκινεῖ με τὴν προθυμία του καὶ τὰ καλὰ λόγια ποὺ ἀκούομεν γι' αὐτό. Φρόντισε για καθολικὴ κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ. Γράψε μας σχετικῶς. Ἡ συνεργασία σου θὰ δημοσιευθῆ.

Περσευάκη Ἀριζὼνη Εβ' Γυμν. Βάμου.

Δὲν μᾶς φαίνεται δικό σου τὸ ποίημα. Γράψε μας κανένα μαθητικό.

Μαρκία Ζεβέκη ΣΤ' Γυμν. Νεαπόλεως.

Σὲ εὐχαριστοῦμε πολύ. Σὲ θεωροῦμε μιὰ θερμὴ ὑποστηρίκτρια.

Ἀδὼ ἑλλειψέως χάρου. σὰ ὑπόλοιπα γράμματα ποὺ ἐλάβαμε θὰ ἀπαντήσαμε σὶὸ ἐπόμωμο τεύχος. Ἀρχή μας εἶναι νὰ ἀπαντοῦμε σὲ ὅλα τὰ γράμματα.

119) 'Αεροπλάνον βάρους $B=$ 'Εάν εξασκήσωμεν ἐπὶ τοῦ μοχλοῦ δύναμιν ἴσην μετ' 5 kg. μετ' πόσην δύναμιν θ' ἀνυψωθῆ ὁ ἐμβολεὺς τοῦ μεγάλου κυλίνδρου ;

120) Πατήρ ἀποθανὼν ἀφῆκε εἰς τοὺς τρεῖς υἱοὺς του ἓνα χρηματικὸν ποσὸν καὶ παρήγγειλε νὰ τὸ μοιρασθοῦν ἀντιστρόφως ἀνάλογα τῶν ἡλικιῶν των. Ὁ μικρότερος ἀδελφὸς ἔλαβε ἓνα ποσὸν τὸ ἑποῖον τοικίζομενο πρὸς 6 ο/ο καὶ ἐπὶ 3 ἔτη δίδει τόκον καὶ κεφάλαιον 3.540.000 δρχ., ὁ 6' ἦτο 15 ἐτῶν καὶ ὁ μεγαλύτερος 20 ἐτῶν. Ζητεῖται πόσον ἔλαβε ἕκαστος τῶν ἀδελφῶν καὶ ποῖον ἦτο τὸ μοιρασθὲν ποσόν.

Κων/νος Δαμντόπουλος
'Απόφ. Β' Γ. Χ.

121) Λέμβος κινεῖται ὁμαλῶς ἐπὶ ποταμοῦ ἐκ τῆς μίαις ὄχθης πρὸς τὴν ἄλλη μετ' ταχύτητα 3,6 m/sec. Τὸ πλάτος τοῦ ποταμοῦ εἶναι 108 m. Κατὰ τὸν διάπλουον δὲ αὐτοῦ ἡ λέμβος παρασύρεται ὑπὸ τοῦ ὕδατος κατὰ 30 m. Ποῖα ἡ ταχύτης τοῦ ποταμοῦ;

Παρδελάνης Κλ. ΣΤΒ' Α' Γ Χ.

122) Νὰ λυθῆ τὸ σύστημα :
 $x+2\psi+3\omega=14, 3x+8\psi+4\omega=20, 2x+6\psi+\omega=18.$

Τζιανάκης 'Αφ. Ηγ. Πρ.

123) Νὰ δεῖχθῆ ὅτι : $(a^2+b^2)^2 - 2ab(a^2-b^2) = (a^2-b^2)^2 + 4a^2b^2$

Φραγκάκης 'Αλκιόνη Γ. Θ Χ.

124) Νὰ δεῖχθῆ ὅτι : $(a^2+b^2)^2 - 2ab(a^2-b^2) = (a^2-b^2)^2 + 4a^2b^2$

Κων/νος Δαμντόπουλος

125) Νὰ λυθῆ ἡ ἐξίσωσις : $2\eta\mu^2 x + \sqrt{3}\eta\mu 2x = 3$

Λυκάκης 'Ιωσ. Ηβ' Πρ.

126) 'Υδραυλικὸν πιεστηρίου ἡ ἐπιφάνεια τοῦ μεγάλου κυλίνδρου εἶναι 100 πλάσια τῆς τοῦ μικροῦ ἐντὸς τοῦ ὁποῖου κινεῖται ἐμβολεὺς μετ' μοχλὸν 6' εἶδος τοῦ ὁποῖου οἱ μοχλοβραχίονες ἔχουν λόγον 4 : 1.

127) 'Επειδὴ ὁ Γιάννης εἶναι χονδρὸς καὶ κατὰ συνέπειαν φυσικὴν ἀργοκίνητος, ἐγείρεται λίαν πρῶτ' — τακτικὸς μαθητῆς — καὶ πρῶτος ἰππεύει τὸ ποδήλατόν του καὶ ξεκινᾷ ἐκ Μοιρῶν, ἐνθα διαμένει, πρὸς Πόμπιαν ὅπου εὐρίσκεται τὸ Γυμνάσιον εἰς τὸ ὁποῖον φοιτᾷ. Μετ' ταχύτητα 200 m κατὰ λεπτόν φθάνει εἰς τὸ σχολεῖον κανονικῶς. Μίαν ἡμέραν ἄργησε νὰ ξυπνήσῃ καὶ παρὰ τὴν προσπάθειάν του νὰ τρέχῃ μετ' ταχύτητα 250 m κατὰ λεπτόν, ἔφθασε μετ' καθυστέρησιν ὁ λεπτόν. Ποῖα ἡ ἀπόστασις Μοιρῶν — Πόμπιας.

Γραμματικὴ: 'Εμμ. Ζ' Νεαπέλεως.

128) 'Η παράλληλος πρὸς τὰς βάσεις ΔΓ καὶ ΑΒ τραπεζίου ΑΒΓΔ, ἡ ἀγομένη διὰ τοῦ σημείου Ο τῆς τομῆς τῶν μὴ παραλλήλων πλευρῶν ΑΔ καὶ ΒΓ αὐτοῦ, καὶ περ-

τομένη μετ' τῶν διαγωνίων του προεκτεινομένων εἰς τὰ σημεῖα Ζ καὶ Ε, διχοτομεῖται ὑπὸ τοῦ Θ.

Τροντακης 'Ιωάν. Ηγ' Πρ.

129) 'Εάν ἐκ σημείου Α ἐκτὸς εὐθείας ΜΝ κείμενον φέρομεν ἐπ' αὐτὴν κάθετον ΑΒ καὶ πλαγίαν ΑΓ, ΑΔ, ΑΕ τῶν ὁποῖων τὰ μήκη εὐρίσκονται κατ' ἀριθμητικὴν πρόοδον, ἡ ἀπόστασις ΓΔ θὰ εἶναι μεγαλύτερα τῆς ἀποστάσεως ΔΕ.

Κατσηδακης 'Ελ. Ηγ' Πρ.

130) Μία σφαῖρα Σ τὴν ὁποῖαν θεωροῦμε ὡς ὄλικόν σημεῖον ἔχει μᾶζαν $m = 1000$ gr καὶ εἶναι στερεωμένη εἰς τὸ ἄκρον ράβδου ΟΣ. Ἡ ράβδος ἔχει μᾶζαν ἀσήμαντον καὶ ἀρθρώνεται εἰς τὸ ἀνώτερον ἄκρον τῆς ἐπὶ κατακόρυφου ἄξονος ΟΑ περὶ τὸν ὁποῖον στρέφεται ἰσοταχῶς. 1) Ὅταν ἡ γωνία ΣΟΑ εἶναι 30° νὰ ὑπολογισθῆ ἡ συχνοτης περιφορᾶς τῆς σφαίρας Σ καὶ ἡ κινητικὴ ἐνέργειά τῆς. 2) Νὰ εὐρεθῆ ἡ ὄλη ἐνέργεια ἡ ὁποία δαπανᾷται διὰ τὴν ἀποκινήσῃ ἡ σφαῖρα τὴν ἀνωτέρω ταχύτητα (Μήκος τῆς ράβδου ΟΣ = 100 cm καὶ $g = 1000$ cm/sec²)

Κων/νος Η Μπουζάκης Ηγ' Πρ.

(Σημ. 'Ικανοποιήθηκε ὁ κ. Κ Δαματόπουλος ;)

ΔΙΑΦΟΡΑ TESTS

1) Μπορεῖτε νὰ θρῆτε τι συγγένεια ἔχετε μετ' τὰ τρία αὐτὰ πρόσωπα:

- α) Μετ' τὴν κόρην τῆς μητέρας τοῦ πατέρας σας;
- β) Μετ' τὸν θείο τοῦ γιου τῆς μητέρας σας;
- γ) Μετ' τὸν σύζυγο τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἀδελφοῦ σας;

ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ ΘΕΟΔ.

Γ' 'Εμμ. Σχ. Χανίων

2) Ὅποιος ζεῖ χωρὶς αὐτὴν ἀσφαλῶς δὲν θὰ προκόψῃ. Μὰ ἂν ἀναγραμματισθῆ τὴν γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψῃ...

ΚΟΤΣΟΔΑΚΗΣ ΝΟΤ. Δα Β.Γ.Σ.

3) Σὰν περιστέρι ἔρχεται, σὰν ἄνθος κατεβαίνει

σὰν τὸν κλῆδ διοικητῆ στὴν χώρα πάει καὶ μπαίνει. Τί εἶναι;

ΔΕΙΚΤΑΚΗ ΜΑΡΙΚΑ

Καστ. Κισσάμου

4) Σὲ ζῶο κατοικίδιο τὴν κεφαλὴ ἀλλάζω καὶ δίχως κόπο στὴν στιγμὴ θάμνο παρουσιάζω.

ΚΑΜΠΟΥΡΑΚΗΣ 'ΗΛ.

Στα' Β.Γ.Χ.

5) Τί κοινὸν ὑπάρχει μεταξὺ ραδιοφώνου καὶ ἀκαθάρτου ἀνθρώπου;

ΜΠΟΝΑΤΟΥ ΜΑΡΙΑ

Β' 'Εμμ. Σχ. Χανίων

6) Μετ' πόσον πόλιν τῆς 'Ελλάδος ὁμοιάζω περισσότερο τὰ ἔργα τοῦ Σαίξπηρ;

ΠΑΤΟΥΧΑΚΗΣ ΝΙΚ

Ζβ' Καστ. Πεδιάδος

7) Καράβι στον "Αργολικό συγ"
κρούστηκε μ' ένα άλλο
καί—τι θάυμα μεγάλο—φάνη-
κε πόλις στο λεπτό
θέλετε τώρα νά σᾶς πῶ πῶς ἔ-
γινε τὸ θαῦμα;
Τὸ ἕνα καράβι ἔχασε τὸ τελευ-
ταῖο γράμμα.

ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ ΜΙΧ.

Στ. Ἐμπ. Σχ. Ἱεραπέτρας

8) Πῶς μπορούμε νά ποῦμε μὲ
μιά λέξη τὸν γιατρὸ πὸν κουράρη
τὴν μητέρα μας;

ΕΕΝΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓ. Γ' Β.Γ.Χ.

9) Προφήτης ἀπὸ τὴν Γραφὴ
καὶ μιὰ ψιλλὴ κλωστή πιάνονται
χέρι χέρι καὶ ξεπροβάλλει ξαφνικὰ
κάποια ἀρρώστεια πὸν χτυπᾶ συχνὰ
τὸ καλοκαίρι.

ΚΡΟΥΣΑΡΑΚΗΣ ΕΜΜ.

Ζ' Καστ. Κισσάμου

10) Πότε εἶμαι φωτεινός, πότε
εἶμαι σκοτεινός, ἂν μοῦ ἀπειρέσει
τρία μ' ἔχουν ζῶα καὶ θηρία,
ΜΑΡΚΕΤΑΚΗΣ ΣΤΑΜ ΔΑ Β.Γ.Χ.

11) Πάρε τρία γράμματα μὲ τέ-
χνη τὰ ἐνώνεις
καὶ κάτι πῶναι θεραπευτικὸ ἀμέ-
σως φανερώνεις.

ΣΤΑΡΟΥΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓ.

Στ δ' Α' Γ. Χ.

12) Ὄταν γνωρίζεις ὅτι εἶναι
12345678=ΚΑΛΒΙΝΟΣ νὰ ἀνα-
γνώσης τὰς λέξεις;

3542678, 2342652, 65173278,
47378, 58221, 173478, 82678,

13) Τί παρατηρεῖς εἰς τὰς λέ-
ξεις: Κέρκυρα, Ζάκυνθος, Ἰθάκη,
Χανιά, Ρόδος, Κεφαλληνία;

14) Πόσα σεντόνια χρειάζονται
γιὰ ἕνα καλοστρωμένο κρεβάτι;

15) Ποῖος μπορεῖ νὰ ἀναγνώση
τὸ κάτωθι ρητόν:

ΣΟΡΓΑ ΗΜ ΣΙΘΙ ΔΗΜ ΝΑ
ΠΟΣΤΗΛΥ.

ΚΩΝ)ΝΟΣ Ι. ΜΠΟΥΖΑΚΠΣ

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ TESTS

ΤΟΥ 9ου ΤΕΥΧΟΥΣ

1) Τὸ καλάμι, 2) Τὸ ξύλο, 3)
Μαντράχαλος, 4) Σύκο-σῆκω, 5)
Ὁ Ἀλέξανδρος, 6) Ἡ κόρη, 7) Ἐξ
ἰδίων τὰ ἀλλότρια, 8) Ἡ ὀπή, 9)
Διότι μεσολαθεῖ μία νύχτα 10) Ἐ-
ξίς δευτέρα Φύσις, 11) Διὰ νὰ ζῶ-
μεν ἐλεύθεροι πρέπει νὰ εἴμεθα
δοῦλοι τῶν νόμων.

Ὁρθὰς λύσεις τῶν ἀσκήσεων
ἔστειλαν οἱ κάτωθι: Τσοντάκης Ἡλ.
ΣΤ' Καστ. Κισσάμου 102 Κοτσο-
λάκης Μιχ. Ηβ' Πο. 113,114,117,
118. Βολάνης Γεώργ. Ζα' Βάμου
202,104,105. Σαριδάκης Γεώργ.
Γυμν. Βάμου 102, 105, Ροδιτάκης
Ἐμμ. ΣΤ β' Καστ. Πεδιάδος 102,
104, Ἀμανάκης Ζαχ. Ζα' Καστ.
Πεδιάδος. 102—104. Μανουσάκης
Μιλτ. Ζα' Γυμν. Καστ. Πεδιάδος
102. Χαραλαμπάκης Δημ. Ηα'
Καστ. Πεδιάδος 103,106,108 Ζου,
μαδάκη Ἀντωνία Η' Βάμου 102,
104,105. Κανουργιάκης Γεώργ.
Ζα' Καστ. Πεδιάδος, 102—106.
Κασσωτάκης Ἰωάν. Η' Ρεθύμνης
104. Τζατζιμάκης Στυλ. ΣΤ' Πα-
λαιχώρης 102,104,105 Πατουχά-
κης Νικ. Ζβ' Καστ. Πεδιάδος 103,
106 Παπαδογιάννης Γεώργ. ΣΤβ'
Βάμου 102,104,105. Βιτσιλάκης
Κων. ΣΤ' Παλαιχώρας 102,104,
105. Γραμματικάκης Ἐμμ. Ζ' Νε-
απόλεως 102—107. Ἀποστολάκης
Νικ. Τελ. Ἐκκλ. Σχ. Κρήτης 102-
105,108.

Ὁρθὰς λύσεις τῶν tests ἀπέ-
στειλαν οἱ:

Ρουμελιωτῆκη Σοφ. Ε.Ο.Σ.Α.
1,3,7. Ἀποστολάκης Γεώργ. Δ' Ε.
Σ.Χ. 9,10,12,15,18,19. Στυλια-
νουδάκης Δημ. Γ' Ε.Σ.Χ. 9,10,
11,15,16,19. Τσοντάκης Ἡλ. ΣΤ'
Καστ. Κισσάμου. 1,3,4. Παρδαλά-
κης Κλ. ΣΤβ' Α' Γ.Χ. 9,10,12,15,
19. Σαρτζετάκης Θεόδ. Γ' Ε.Σ.Χ.
9,10,12,15,19. Κοτσολάκης Νότ.
Δα' Β.Γ.Χ. 9—11, 18,19. Βολά-
νης Γεώργ. Ζα' Βάμου 1,3,6, Ἀρ-
τεμιάκης Ἐλ. Γα' Β.Γ.Χ. 126.
Χατζηδάκη Κατίνα ΣΤβ' Βάμου
1,2,4. Χατζηδάκης Ἰωάνν. 1,3,4,5
Φραγκάκης Κων. Ε'. Ἱεραπέτρας
1,2,4,5. Νικολιδάκης Κων. Η'
Βάμου 1,3. Σαριδάκης Γεώργ. Ζβ'
Βάμου 13—6. Ροδιτάκης Ἐμμ.
Καστ. Πεδιάδος 1,2. Ἀμανάκη.
Ζαχ. Ζ' Καστ. Πεδιάδος 1,3,4;
Μαθιουδάκης Θεόδ. ΣΤ' Ἱεραπέ-
τρας 1,3,7. Μανουσάκης Μιλτ. Ζα'
Καστ. Πεδιάδος 1,3,4, Χαραλαμ-
πάκης Δημ. Ηα' Καστ. Πεδιάδος
1,3,4, Παπαδογιάννης Γεώργ. Σ
Τβ' Βάμου 1,3—5. Ζουμαδάκη
Ἀντωνία Η' Βάμου 1,3,6. Παπα-
μαθιουδάκης Νικ Γγ' Ἱεραπέτρας
1—5. Κανουργιάκης Γεώργ. Ζα'

Καστ. Πεδιάδος. 1,3,4. Κασσω-
τάκης Ἰωάν. Η' Ρεθύμνης 1,3,4,6.
Τζατζιμάκης Στυλ. ΣΤ' Παλαιχώ-
ρας 1—3. Τσαγκαράκης Μύο. Δ'
Νεαπόλεως 1,4. Βιτσιλάκης Κων.
ΣΤ' Παλαιχώρας 1—3.

Νέας συνεργασίας μᾶς ἀπέστει-
λαν οἱ:

Ρουμελιωτῆκη Σοφία Ε.Ο.Σ.Α.
Ρωμανιάς Γεώργ. Δ' Ε.Σ.Χ. Στυ-
λιανουδάκης Δημ. Γ' Ε.Σ.Χ. Μαρ-
κατάκης Σταμ. Δα' Β.Γ.Χ. Τσον-
τάκης Ἡλ. ΣΤ' Καστ. Κισσάμου
Μπονιάτου Μαρία Β'. Ε.Σ.Χ.
Παρδαλάκης Κλ. ΣΤβ' Α' Γ.Χ.
Φρατζεσκάκης Κων. Ἱεραπέτρας.
Σαρτζετάκης Θεόδ. Γ' Ε.Σ.Χ. Κο-
τσολάκης Νότ. Δα' Β.Γ.Χ. Κοτσο-
λάκης Μιχ. Ηβ' Πο. Τζανάκης Ἀρ.
Ηγ' Πο. Καλεμιέρης Ἰωάνν. Δ'
Β.Γ.Χ. Βολάνης Γεώργ. Ζα' Βά-
μου. Μαθιουδάκης Γεώργ. Δα Β.
Γ. Χ. Χατζηδάκης Ἰωάνν. Η' Βά-
μου, Φραγκάκη Ἀλκιόνη Γ.Θ.Χ.
Παπαδογιάννης Πλ. Εβ' Βάμου.
Σενάκης Γεώργ. Γβ' Β.Γ.Χ. Σα-
ριδάκης Γεώργ. Ζβ' Βάμου. Νικη-
φοράκης Ἐλ. Βάμου Ροδιτάκης
Ἐμμ. Καστ. Πεδιάδος. Βασιλά-
κης Ἐμμ. Ζ' Καστ. Πεδιάδος. Φι-
λιππάκης Μιχ. Καστ. Πεδιάδος.
Συντυχάκης Μιχ. Ε.Σ. Ἱεραπέ-
τρας, Πατουχάκης Νικ. Ζβ' Καστ.
Πεδιάδος Τζανάκης Ἐμμ. ΣΤ'
Γυμν. Ἱεραπέτρας Μιχαλαράκης
Γεώργ. Ἀπόφ. Γυμν. Ἱεραπέτρας
Δετοράκης Θεοχ. Καστ. Πεδιάδος.
Νικολιδάκης Κων. Βάμου Ἀμανά-
κης Ζαχ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος,
Μανουσάκης Μιλτ. Ζα' Καστ. Πε-
διάδος, Ζουμαδάκη Ἀντωνία Η'.
Βάμου Παπαματθαιάκης Νικ. Γγ'
Γυμν. Ἱεραπέτρας, Κασσωτάκης
Ἰωάνν. Η' Ρεθύμνης. Δρακωνάκης
Κων. Ζ' Γυμν. Νεαπόλεως, Καν-
ουργιάκης Γεώργ. Ζα' Βάμου
Παπαδογιάννης Γεώργ. ΣΤβ' Βά-
μου. Κανουργιάκης Γεώργ. Ζα'
Καστ. Πεδιάδος, Δουλγεράκης Ἐμμ.
Η' Ρεθύμνης, Τσαγκαράκης Μύο.
Δ' Νεαπόλεως Μαγούλης Μῆτσ.
Νεαπόλεως. Βιτσιλάκης Κων. Πα-
λαιχώρας, Λεκάκης Ἐμμ. Πό-
μπιας. Γραμματικάκης Ἐμμ. Ζ'
Νεαπόλεως Λυκάκης Ἰωσ. Ηβ'
Πο. Καντωνάκης Θεοφ. Εα' ΒΓΧ.
Δαματόπουλος Κων. Ἀπόφ. Β'
Γ.Χ.